

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 29 • Nr. 9 • oktober 2003

Wandelrijm

*Op het ritme van mijn stappen
slaan de mooie woorden toe
Dwingend manen zij tot schrijven
ook al ben ik nog niet moe*

*Onstuimig tuimelen de letters
rollend tollend door m'n hoofd
Slechts tevreden op goede volg'ord
wordt de onrust pas gededord*

*Als een waterval van woorden
stapelt het gedicht zich op
Vloeiend stroomt zij op papier
als ik eindelijk eens stop*

Margriet

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎ Fax 0413-475467
 e-mail: mvroosmalen@triodosl.nl
 #

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
 Daalenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎ 0495-450325
 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
 Internet web-postmaster:

www.wandel-olat.org
 #

Secretaris: toegevoegd lid dag. bestuur

Kees van Vessem
 Diepmeerven 112
 5646 HC Eindhoven
 ☎ 040-2110413
 e-mail: keestrus.v.vessem@12move.nl
 #

Penningmeester:

Jos van den Bersselaar
 Postbus 6155
 5600 HD Eindhoven
 ☎ 040-2524404
 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
 #

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Bestuursleden:

Hein Lenders
 Herdersveld 159
 5665 JN Geldrop
 #

Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎ 0495-537775
 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
 #

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 #

Banknummer OLAT:

13.82.11.736
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven
Gironummer OLAT:
 17.75.156
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN van w.s.v. OLAT

Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
 Hein Lenders en Marinus van Roosmalen

-♦-

DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

inhoud OLAT-Nieuws oktober 2003

Voorwoord: Marinus van Roosmalen	4
Van de Bestuurstafel: Hein Lenders	5
Van de secretaris: Fusie KNBLO en WONL, extra kringvergadering.....	6
Margriet: wandelrijm.....	7
Ledenadministratie: mutaties en verjaardagen.....	8
Initiatiefgroepen: Wandelen op Dinsdag en Wandelcafé.....	8
Commissies: Clubreizen, programma	9
Wandelwegen: Theo Tromp.....	
Public Footpath in het Engelse graafschap Kent	10
Lange Afstand, Prestatie en Snelwandelen LPS:	10
Voorlopig klassement clubkampioenschap	
Startprogramma competitie 2004.....	11
Secctie Lange Afstand	
Snelwandelen (uit RWV-bode).....	
5° Kempenlandtocht door: Henk van Peski.....	12
Inschrijven wandeltrainingsweekend.....	14
Amsterdam-Tilburg, door: Klaas Bakker	15
NS-wandeling Savelsbos, door: Henri Floor en Coos Verburg.....	16
Heuvelland 4Daagse, rijm door: Nellie v.d. Voort.....	18
Vaasan Marssi te Vaasa Finland, door: Constant Dedel	18
Natuurtocht Euraudax in het Herperduin, door: Constant Dedel.....	19
Willy en Tijs in Peru 2, door: Willy Veugelers	20
Hallo Wandelaars, door: Inge van Egmond.....	24
The Northumbrian Coastline Walk 1, door: Christiaan Koehler	25
Sagamarsjen 2003 te Verdal Noorwegen, door: Ben van der Velden.....	28
Clubreis, door Ad van Asten	29

Foto voorkaft: Lunch met poëzie in De Ardennen

foto's van: Peter v/d Ven, Willy Veugelers, Henri Floor, Christiaan Koehler,
 Theo Tromp, Inge en Kees, Henk van Peski, Ad van Asten

LEDEN VAN VERDIENSTE:

Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop,
 Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

Ledenadministratie:

Nellie Leijssen
 Jacobus Deckersstraat 9
 5616 JN Eindhoven
 ☎ 040-252 6772

Clubreizen:

Toon van Wordragen
 gironr. 70.68.01
 t.n.v. OLAT-clubreizen
 Weert.

Startbureau:

Jos van den Bersselaar
 ☎ 040 -2524404

Boetiek:

Mia Dielesen/Francien vd Laar
 ☎ 040-2552742/0499-471298

Parkoersen:

Ad Verbakel
 ☎ 0413-212161

OLAT-verzorging: Algemeen

Willem Schoonhen
 ☎ 040 - 2420422

Nijmegen**Vierdaagse verzorging:****Overnachting Vierdaagse**

Hein Lenders
 ☎ 06-12074473
 giro: 2608214

OLAT-Wandelpaden:

Theo Tromp

Redactie OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer
 Peter van de Ven
 Ad van Asten
 Lupinelaan 27
 5691 WC Son en Breugel
 ☎ 0499-473767 (ook fax)
a.h.van.asten@hccnet.nl
Verzending OLAT-Nieuws
 Nellie Leijssen
 Corrie Tiersma

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coördinatie
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.

☎06-24175221

Hulstbosakker 47
5625 VS EINDHOVEN
OLAT-LPS@zonnet.nl

Paul Canters
Marinus van Roosmalen b.a.
Ad van Asten

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie

☎0499-473767

☎0648327640

Lupinelaan 27
5691 WC SON

a.h.van.asten@hccnet.nl
Peter van de Ven
Margriet Fischer

Hein Lenders b.a.

Clubreizen:

Toon van Wordragen

☎0495 - 537775

Jul. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert

toon.van.wordragen@hetnet.nl

Simon Willems

Jan Hendrix

Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.

Mia Dielesen

☎040 - 2552742

Diephuisstraat 24
5652 PA Eindhoven

e-mail:

m.dielesenbeerens@chello.nl

Hein Lenders

Jos van den Bersselaar

Ad Verbakel

Toon van Wordragen

Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem

☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten, Peter van de Ven, Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 16 oktober 2003 voor plaatsing in ons
novemhernummer.

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Post: Lupinelaan 27 5691 WC Son

**oktober 2003
JAARGANG 29, NR. 9**

VOORWOORD

Amper een paar dagen thuis van een wandelvakantie in Polen -georganiseerd door reisbureau Peter Schoorstra- heb ik de pen weer gepakt om dit voorwoord te schrijven.

Genoemde wandelvakantie was echt de moeite waard. We zijn in Zakopane begonnen en hebben iedere dag ongeveer 7 uur gewandeld. Meestal wandelden we door prachtige natuurparken naar ons volgende hotel. De bagage werd steeds vervoerd. Onze wandelweek eindigde in Krakow, waar we overnachtten in Hotel Wyspianski.

Na een stevig ontbijt, en een goed lunchpakket, zijn we aan de thuisreis van 1200 km begonnen.

Thuis begin je dan weer aan de dagelijkse bezigheden, o.a. met OLAT en alles wat daarbij komt kijken.

Op donderdag 18 september zijn we, na een paar maanden onderbreking, weer gestart met de maandelijkse contactavond. Deze vond plaats in Gerwen. Na een korte wandeling gaf Piet Knoester met diabeelden uitleg over een wandeling rond de Mont-Blanc.

Zaterdag 20 september heeft een bestuursafvaardiging de kringvergadering van de KNBLO in Etten-Leur bijgewoond. Aan de orde was daar o.a. de verplichting om het Bondsblad Op Goede Voet voortaan aan alle leden van de nieuwe Bondsorganisatie te sturen.

Wij zijn ook volop bezig met de voorbereidingen van de Lichtstadavondwandeling op 4 oktober in Eindhoven en onze eerste winterserietocht van het nieuwe seizoen op zondag 19 oktober in Eersel. Wij hopen daar weer veel wandelaars te mogen begroeten.

De komende jaarvergadering op zaterdag 22 november heeft reeds onze volle aandacht, daar leest u meer over in het bestuursbericht van Hein. Natuurlijk volgen we de ontwikkelingen rond het Airbornewandelpad Market Garden, waarbij nu de aanvragen om toestemming van doorgang aan de orde zijn.

Tot volgende maand.

Marinus van Roosmalen, voorzitter.

Van de bestuurstafel

Door: Hein Lenders

Na een periode van twee maanden, waarin de bestuurlijke activiteiten op een laag pitje stonden, kwam het bestuur op 02 september 2003 weer in vergadering bijeen. Daarbij werd terug gezien op het bijna voorbijgeven verenigingsjaar en tegelijk ook gekeken naar de Algemene Ledenvergadering.

4-Daagse: OLAT kon dit jaar 297 gasten in De Ganzenheuvel herbergen. Een record aantal dat bereikt kon worden omdat onze Noorse wandelvrienden met een kleinere groep aan de 4-Daagse deelnamen. Vermeldenswaardig is ook dat ongeveer 30 personen teleurgesteld moesten worden omdat de accommodatie geheel was volgeboekt. Rond de jaarwisseling zal aan alle gasten van 2003 een brief met belangrijke informatie worden gestuurd.

KWD en Kempenlandtocht: Deze evenementen werden in een gezamenlijke organisatie gehouden. Ondanks de onwennigheid en enkele kleine oneffenheden mag deze gebeurtenis als een succes worden aangemerkt. Het bestuur is dan van mening dat met deze formule kan worden doorgegaan in het voordeel van beide evenementen. Hoe het financiële resultaat zal zijn zal bij de jaarafrekening blijken.

Algemene Ledenvergadering: Deze vindt plaats op 22 november 2003 in het Parochiehuis 'Sancta Maria', Kruisstraat 53 in Eindhoven. Het Parochiehuis ligt op loopafstand van het NS-station.

Huldiging verdienstelijke personen: Reeds eerder is bekend gemaakt dat er een adviescommissie in het leven werd geroepen om het bestuur te adviseren bij de voordrachten om personen, die zich voor OLAT verdienstelijk hebben gemaakt, te huldigen. Deze commissie bestaat uit de leden: Piet Knoester, Hans Promper en Jan van de Ven.

Bij deze commissie kunt u doorlopend de volgens u geschikte kandidaten voordragen. Voor de komende Alg.

Ledenvergadering begint de tijd echter te dringen, maar het kan nog steeds.

Het bestuur hoopt dat u van de mogelijkheid goed gebruik zult maken.

Met de wetenschap dat er bij OLAT verdienstelijke personen op actieve wijze bezig zijn, moet het mogelijk zijn om tot voordrachten te komen.

Het bestuur wenst de voordragers en de commissie veel succes toe.

Tot de volgende keer en als altijd.....blijf wandelen.

Hein.

Fusie van de bonden.

Door: Kees van Vessem, secretaris

Denkt u bij fusies ook meteen aan dikbetaalde bestuurders? Wees gerust, in de wandelsport doen we heel veel dingen met plezier ..... en vrijwillig.

In mei schreef ik dat er niet alleen een fusie komt tussen de wandelsportbonden KNBLO en de WONL, maar ook nog eens een renovatie met de bijbehorende vragen. Is de nieuwe bond nog wel bij de tijd? Wat vinden we belangrijk? Moet er iets veranderd worden en zo ja, wat dan? Hoe pakken we dat dan aan?

Hiervoor zijn indertijd een aantal werkgroepen geformeerd, waarin een aantal OLAT-leden zitting hadden. Hadden, zeg ik, want de werkgroepen zijn klaar en hebben allemaal hun rapport uitgebracht. Samengevoegd en ingedikt vormen ze de "Eindrapportage Vitalisering Wandelsport".

Waarom schrijf ik eigenlijk hierover? Is het niet allemaal een "ver van mijn bed show" voor de wandelaar? Had je gedacht! Een greep uit een aantal veranderingen:

- ieder lid krijgt een ledenpas van de bond, met een zgn. voordeelprogramma, dat nog uitgedokterd moet worden.
- ieder lid krijgt het bondsblad toegestuurd (1 per gezin)
- de kosten voor dit blad worden door de verenigingen betaald, maar omdat OLAT geen geldrukkerij heeft zal de contributie omhoog moeten.
- de overheid geeft maar aan één bond subsidie, maar die moet behalve de hand ophouden ook zelf wel het een en ander ophoesten
- er komen accountmanagers, die de verenigingen bijstaan met raad (soms veel) en daad (meestal minder) namens de bonden.
- verzekeringen - ook voor leden, medewerkers en besturen - worden zoveel mogelijk aangepast aan de eisen die de overheid hieraan stelt en kunnen dan ook wat goedkoper 'ingekocht' worden
- de verenigingen worden ingedeeld in 4 typen, die elk hun eigen kenmerken hebben. Een daarvan is de Ideale Wandelsport Vereniging (IWV), die voor iedere wandelaar - van recreant tot specialist - wat te bieden heeft en daarnaast b.v. ook wandelpaden onderhoudt. Volgens ons is de OLAT al aardig onderweg naar een IWV. Een extra notitie over de IWV is op komst maar helaas nog niet klaar.
- er komt straks een handboek voor verenigingen

- er is marktonderzoek verricht. Dat heeft geleid tot een aantal nuttige tips voor verenigingen t.b.v. zichzelf en voor de wandelaars.

- de structuur in de bond wordt nader geregeld. Zo hebben leden stemrecht bij hun vereniging, verenigingen stemrecht bij hun regio en regio's in de hoofdbond. Daarnaast zijn er nog individuele leden, die geen lid van een vereniging kunnen of willen zijn.

Zo krijgt de wandelaar direct en indirect via de vereniging te maken met de veranderingen.

Zoals het altijd gaat, zijn er bij iedere verandering plussen en minnen.

OLAT staat niet te juichen bij de kosten voor het bondsblad. Niet leuk voor de leden en niet leuk voor OLAT.

Bovendien is de ledencontributie voor 2004 al vastgesteld. Hoe betalen we deze extra kosten voor dat jaar aan de bond? We zullen pleiten voor uitstel van de regeling.

Pluspunten vinden wij de tips van het marktonderzoek, het handboek voor verenigingen, de hulp van de accountmanagers, enz. Dit werkt via de verenigingen door naar de individuele wandelaar. Naar u dus.

Verder hebben we wat vragen over het stemrecht in de voorgestelde structuur. De afstand wandelaar - vereniging - regio - bond lijkt ons groot, maar we kunnen ons voorstellen dat er op een ledenvergadering van de bond geen plaats is voor tienduizenden leden, allemaal met stemrecht en spreektijd. Dat zou wekenlang stadionwerk worden, allemaal een microfoon en een slaapzak. Zie je het voor je?

Voorlopig doen we het dus maar met de voorgestelde structuur. Dat houdt in dat we als OLAT onze mening kunnen geven op de a.s. vergadering van de Regio. Dat heet nu nog Kring.

Daar zullen we ons commentaar op het rapport kenbaar maken. Bijzonder jammer is het dat de notitie over de IWV nog niet klaar is en wij ons zegje hierover niet kunnen doen. Het voelt een beetje aan als 'over u en zonder u'.

Als u dit leest is de Kringvergadering op 20 sept. al achter de rug. De uiteindelijke beslissingen over het rapport valt op de fusievergadering op 15 november. Van nieuwe ontwikkelingen houden wij u op de hoogte.

Extra vergadering van de Kring Brabant-Zeeland van de KNBLO op 20 september 2003

Kort verslag, door: Kees van Vessem

1. Opening

Namens het hoofdbestuur van de KNBLO waren aanwezig: Joop Wesseling en Miel Termont. Laatstgenoemde gaf toelichting op de vragen over het rapport "Vitalisering Wandelsport".

2. Mededelingen, enz.

De kabinetsbezuinigingen hebben ook gevolgen voor de wandelsport. Dit heeft tot gevolg dat de nieuwe bond KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland haar plannen niet kan doorvoeren in het tempo waarin dat gepland was. Deze temporisering heeft geen afstel van bestaande plannen tot gevolg.

3. Ingekomen stukken.

OLAT: commentaar "Vitalisering Wandelsport". Wordt behandeld bij punt 4.

4. KNBLO in de toekomst.

Bespreking rapport "Vitalisering Wandelsport":

- Het jaar 2004 wordt een overgangsjaar. Alle voorgestelde maatregelen in het rapport kunnen onmogelijk per 1 januari ingaan. De maatregelen zullen géén dictaten zijn, maar in overleg ingevoerd worden.

- De verhoogde bijdrage aan de bond is nodig omdat de overheid die subsidie geeft, ook de eis stelt dat de wandelsport zelf óók een bepaald bedrag bijdraagt. Tegenover deze verlangde 'eigen bijdrage' (bondsafdracht) zal de bond zoveel mogelijk pluspunten invoeren, zoals de 'clubcard' met diverse kortingen en toezending van het bondsblad. Zonder deze eigen bijdrage is géén subsidie mogelijk en betekent dus het einde van de KNBLO.

- De verhoogde bondsafdracht voor 2004 zal de Kring Brabant Zeeland voor zijn rekening nemen. (*Ons commentaar heeft gelukkig resultaat gehad*)

- Het vertegenwoordigen van individuele leden door de Kring in de vorm van een verenigingen, alsmede het bijbehorende stemrecht van deze leden op de ALV van de landelijke bond is in strijd met de voorgenomen statuten. Dit zal nader bekeken worden. (*zie ook het OLAT commentaar hierover*).

- De invoering van de IWV (ideale wandelsport vereniging) wordt niet opgelegd. Men mag een IWV zijn, maar hoeft het niet. (*Iets voor OLAT?*) Globaal genomen komen er 4 soorten verenigingen. Wel worden alle verenigingen dringend verzocht rechtspersoonlijkheid aan te vragen. Dit i.v.m. de juridische bescherming van de verenigingsbestuurders.

5. Bestuursverkiezing.

Anton de Jongh treedt af als secretaris van de Kring. In zijn plaats is Fred Wassing, lid van wsv St. Willibrord uit Deurne gekozen.

6. Rondvraag.

Hiervan wordt geen gebruik gemaakt.

Wandelrijm *Margriet*

Op het ritme van mijn stappen
slaan de mooie woorden toe
Dwingend manen zij tot schrijven
ook al ben ik nog niet moe

Onstuimig tuimelen de letters
rollend tollend door m'n hoofd
Slechts tevreden op goede volg'ord
wordt de onrust pas gedooft

Als een waterval van woorden
stapelt het gedicht zich op
Vloeiend stroomt zij op papier
als ik eindelijk eens stop
Margriet

Ledenadministratie

Nellie Leijssen:

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven

☎ 040-2526772 e-mail

nellie_leij@hotmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

Adreswijziging:

José Schimmel nieuw adres: St. Rochusstraat 1a 5611 RE Eindhoven

Aanmeldingen:

Adri Hagens Stam	Boldert 15	5667 AT Geldrop	02-12-1956
Dirk Hagens	Boldert 15	5667 AT Geldrop	13-09-1951
Maria Stortelder	Bruine Akker 78	6026 DR Maarheeze	02-07-1946
Ernst Westerhoff	van Arckelstraat 13	5151 GH Drunen	07-02-1939
Ben Jamry	De Assekop 6	5688 TP Oirschot	10-12-1945
Beppy Jamry	De Assekop 6	5688 TP Oirschot	27-05-1951
Jan Vissers	Dierenriemstraat 17	5632 CM Eindhoven	02-10-1940
Gnellerino Martinus	Boksdoornerv 457	5038 KB Tilburg	26-04-1965
Bertha van Gemert	A. Bankertstraat 19	5666 GG Geldrop	31-05-1946
Jan van Gemert	A. Bankertstraat 19	5666 GG Geldrop	17-06-1968
Nico van den Berg	Ceresstraat 6	5721 ZK Asten	30-10-1962
(lid per 1 okt) Annelies Hellings	Amazonenlaan 47	5631 KX Eindhoven	22-01-1954
(lid per 1 okt) Pé Everaerts	Beltmolen 130	6003 BW Weert	17-07-1951
(lid per 1 okt) Mia Vaassen Janssen	Aangelag 8	5554 HR Valkenswaard	03-10-1953

Opzegging:

Huub Dingen uit Eindhoven.

Afmeldingen 30-9-2003

Thea Huyberts Sanders uit Sint-Oedenrode; John Versluijs uit Oosterhout; Mevr. M.H. Hendriks uit Geffen; Nanny Bierhuizen uit Schijndel; Willie en Gerard Derks uit Landhorst; Cees, Els, Hans en Judith Lambregts uit Etten Leur; Berlinda de Beer uit Amersfoort; Jan Houtepen uit Tilburg; Marcella Creemers uit Eindhoven; Sophie Jacobs uit Rosmalen; Annemie Smulders uit Deurne; Els van Litsenburg uit Veldhoven.

Vierdaagse Nijmegen en Apeldoorn:

Coos Verburg uit Driebergen voltooide haar 24^e Vierdaagse van Nijmegen en haar 14^e in Apeldoorn

Henri Floor uit Driebergen voltooide voor de 20^e keer de Apeldoornse Vierdaagse

Jan Malipaard uit Burgh Haamstede heeft zijn 22^e Vierdaagse van Nijmegen voltooid.

Alsnog onze gelukwensen.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

Oktober					
15	Jan Slagboom	Son en Breugel	24	Aad Levering	Helmond
17	Andre Heusdens	Eindhoven	25	Matheu Niessen	Weert
	Mari van de Rijt	St.-Oedenrode	26	Cecile Clercx	Bocholt
19	Wineke van der Velden	Geldrop		Jan Philipsen	Best
	Mia Bolck	Veldhoven	27	Doortje Kessels	Boekel
20	Maria van Sleuwen	Boekel		Peter Mathijssen	Eindhoven
21	Sander Frijters	Roosendaal	29	Maria van Hak	Best
	Maria van Hoek	Mierlo		Hemmo Jager	Eindhoven
	Kees Lambregts	Etten-Leur	30	Nico van de Berg	Asten
23	Riek Fiers	Eindhoven		Piet van Petten	Goudswaard
	Jeroen de Vries	Eindhoven	31	Lia Laros	Waalwijk
	Ben Schellekens	Veldhoven		Bart de Jong	Oisterwijk
				Jan van 't Hof	Eindhoven

November					
1	Jan Vermeulen Trudy Taal	Son Scheveningen	9	Dick Verhagen	Den Haag
2	Martha Rodenburg	St.-Oedenrode	10	Netty van de Berg Truus Mathijssen	Nederweert Eindhoven
4	Tiny Lanen	Boekel	12	Toos de Rooy Walter Eickmans	Breda Eindhoven
5	Piet Timmermans Nellie Vloet	Eersel Uden	13	Marieke Vloet Toos van Oirschot	Uden St.-Oedenrode
6	Huub Verhagen Wendy van der Heyde Rosmalen	Reusel Eindhoven		Harry Poot Marca Nelen	Zoetermeer Etten-Leur
8	Ron van Dijk Line Janssen Toos Kuijpers Theo Gijzen	Deurne Uden Eindhoven Eindhoven	14	Ans Bouwe-v.d. Pol Astrid Vernie	Erp Maasbracht
			15	Wim van de Wal An Klarenbeek	Veldhoven Raamsdonksveer

INITIATIEFGROEPEN:

WANDELELEN OP DINSDAG

Een groepje enthousiaste wandelaars heeft het onderstaande programma bedacht.

Mocht je ook eens zin hebben om mee te wandelen op dinsdag, dan is hier wat informatie.

We starten om 10.00 uur in de morgen, meestal met ± 30 mensen. We vertrekken vanuit een café dat dikwijls speciaal voor ons opengaat. Vaak zijn we om ± 15.30 uur weer terug en wordt er samen met de liefhebbers nog wat nagepraat en wat gedronken.

We blijven als groep bij elkaar en onderweg ontstaan er vaak leuke of interessante gesprekken. Er zijn altijd twee mensen die de wandelroute verzorgen. Eén van hen loopt voorop en de andere achteraan met de routebeschrijving.

Soms hebben we rond de middag een pleisterplaats. Zo niet, dan eten we het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of midden in het bos.

Als we onderweg iets tegenkomen waar we bij stil kunnen staan b.v. een kapelletje, een molen, een pas geboren veulen, een vogelkijkhut of een mooi uitzichtpunt dan doen we dat. Onze wandelingen zijn meestal rond de 20 km lang.

Aanmelden of afmelden hoeft niet. Kosten zijn er niet aan verbonden, behalve de evt. consumpties. Wil je graag eens meelopen, zorg dan dat je op tijd bij het vertrekpunt bent. Tot ziens en veel wandelplezier.

Meer informatie? Truus van Vessem tel. 040-2110413 of Jos Scheepers tel. 0495-535848

Winterprogramma 2003/2004 Wandelen op dinsdag

Datum	Route	Startpunt	Plaats
14-okt	Dommeldal/Plateaux	Café de Woeste Hoeve, Mgr. Kuypersplein,	Borkel en Schaft
28-okt	Boerderijroute	Caféboerderij/manege, Kreyl 40, (via Zwembadweg Geldrop)	Heeze
11-nov	Vleutroute	Dierenpark de Vleut, Broekdijk 15	Best
25-nov	Broekentocht	NS den Bosch, stationsrest. (eindpunt Rosmalen NS)	den Bosch
9-dec	Groot Goorroute	Eetcafé "de Barrier", Houtsestraat 64	Helmond 't Hout
23-dec	Nederheideroute	Café de Kroon, Dorpsstraat 12	Bakel
6-jan	Hasselsvennen	Achelse Kluis, Abdij	Achel (B)
20-jan	Bikkelsroute	NS Stationsplein	Deurne
3-feb	Bos en vennentocht	Hut van Mie Pils, Leenderweg 1 (in het bos)	Aalst-Waalre
17-feb	Luchense Heide	Restaurant "de TV toren", Geldropseweg 28	Mierlo
2-mrt	de Weerterbergen	Bung.park "de Weerterbergen", Trancheeweg 7	Weert
16-mrt	Lanschotrout	Café "de Toverstaf", Andreasstraat 10	Oostelbeers
30-mrt	Door de Witrijt	Café "de Koperen Teut", Postelseheideweg 6	Luyksgestel
13-apr	Kanaal en Duinenroute	"De Rustende Jager", Oude Bossche baan 11	Biezenmortel
27-apr	Dommeltocht	Café "de Oude Ketting", Bosscheweg 74	Boxtel

WANDELCAFE

PROGRAMMA WANDELCAFE

Kosten voor OLAT-leden 0,50 euro en voor niet-leden 1,50 euro per avond*.

16 oktober 2003 in café-zaal De Zwaan, Kapelstraat 23, 5591 HC Heeze

19.00 uur start wandeling van 6 kilometer

20.45-21.45 uur Onderwerpen: 'Wat zit er in een trekkersrugzak', IML-IVV-Euraudax wat betekent dat, en de Saksische Schweiz een vergeten wandelparadijs

21.45-22.30 uur gezellig babbelen

20 november 2003 in café-De Kruik, Hoekstraat 52, 5674 NP Nederwetten

19.45 uur Verzamelen

20.00 Beugelen en Oud Hollandse spelen *€3,- p/pers met hapje en babbelen

Willen belangstellenden voor deze speciale sluitingsavond van dit seizoen

€3,00 p/pers. z.s.m. overmaken naar giro 214962 OLAT te Weert o.v.v. 'Wandelcafé Beugelen'. Dit om in te schatten op hoeveel mensen we op deze avond mogen rekenen.

COMMISSIES

CLUBREIZEN

Programma 2003

25 oktober GR 573 Eupen - Botrange 23 en 17 km

Aanpassen data clubreizen 2004

Wilt U de data die voor onze clubreizen die foutief in het programmaboekje 2003/2004 staan, als volgt aanpassen:

Zaterdag 06 maart 2004	GR De Kempen	Arendonk – Pov. Domein Retie
Zaterdag 24 april 2004	GR 57	Hotton – La Roche en Ardenne
Zaterdag 19 juni 2004	GR 57	Bonnerue-Houffalize-Gouvy station
Zaterdag 21 augustus 2004	GR 573	Sart Lez Spa – Pepinster
Weekend 25/26 september 2004	Eifel JHB Gerolstein	Mürtenbach-Gerolstein, Gerolstein-Daun
Zaterdag 23 oktober 2004	GR 512	Diest - Houwaart

Reglement Clubreizen OLAT

Inschrijven minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand door overmaking van het bedrag op **gironummer 70.68.01 t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert**, onder vermelding van: datum clubreis en het aantal personen dat deelneemt en de gewenste opstapplaats.

Prijzen zijn onder voorbehoud.

Kosten dagtocht:	OLAT-leden	€17,50	Kosten weekend:	OLAT-leden	€50,00
	Niet-leden	€21,00		Niet-leden	€60,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er plaats vrij is.

Indien men op woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft ontvangen, kan informatie worden gevraagd tot vrijdagavond bij Toon van Wordragen, telefonisch bereikbaar op ☎ 0495-537775

Afmelding: Bij afmelding **tot uiterlijk 10 dagen voor de tocht** kan de betaling worden doorgeboekt naar de volgende tocht. Op uw verzoek kan 't bedrag (minus €1,10) dan worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of doorgeboekt. Afmelden op ☎ 0495-537775

Opstapplaatsen en -tijden:	
Eindhoven NS (Fuutlaan)	7.25 uur
Weert NS	8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495-537775

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

WANDELWEGEN

door: Theo Tromp

Vorige maand heb ik met het opzenden van de kopij de verkeerde nummering gebruikt bij het Hertog Hendrikpad hierbij de juiste.

Geslaagden op het Hertog Hendrikpad

457.	H. van Erven van Ossel	Valkenswaard
458.	W. v.d. Ven	Valkenswaard
459.	H. Veraa	Valkenswaard
460	W. Sterenberg	Eindhoven
461	Evert van Ampting	's Hertogenbosch

Voor het markeren van een traject van het Hertog Hendrikpad hebben zich drie personen aangemeld na de oproep van vorige maand en er zal zeer binnenkort een gesprek met hen plaatsvinden.

Buiten dat er op de website De Tweevoeter een pagina wordt gewijd aan het Pelgrimspad Market Garden van de ANWB, waar OLAT ook genoemd wordt, is er niet veel meer te melden. We zijn in het stadium van aanvraag van vergunningen voor het Airbornepad Market Garden.

PUBLIC FOOTPATH IN HET ENGELSE GRAAFSCHAP KENT

Afgelopen maand heb ik met een groep een lang weekend doorgebracht nabij Sevenoaks in het Engelse Graafschap Kent. Een gebied onder Londen en niet ver van Dover. We hebben hier kunnen genieten van de unieke Public Footpath's (wandelpaden) door het landschap en over landerijen. Paden dwars door velden vol met varens en we genoten natuurlijk ook van de pubs onderweg, waar de thee met cake er goed ingingen.

Elke dag hebben we een ander gebied bezocht met een geheel eigen karakter. De start was steeds bij een van de grote landhuizen/kastelen waaraan dit gebied zo rijk is. Hier werd vroeger veel hop geteeld. Veel huizen hebben nog steeds het aparte torentje waar de hop in werd gedroogd. Ook bij de huizen, die nu gebouwd worden, zie je deze typische torentjes weer terug.

Steeds kwamen we voor verrassingen te staan, zo bevonden wij ons op een gegeven moment middenin een zeer grote kudde herten. Steeds waren er herten om ons heen en sommige waren een gewillig fotomodel. Sommige paden waren overkapt door een bomenhaag, dan weer wandelden we over een bruggetje of een van de vele overstapjes. Dat was ongeveer het menu van dit prachtige wandelweekend.

Het weer was niet echt Engels maar daar hadden we geen probleem mee, want we hadden elke dag het zonnetje dat ons begeleidde.

Natuurlijk werd er ook een bezoek gebracht aan de tuinen van het beroemde Sissinghurst. Na ons bezoek aan deze prachtige tuinen konden we in de schaduw van een boom picknicken.

Drie heerlijke dagen wandelen en genieten van de natuur. Het was jammer dat het zondag werd en het weekend er opzat.

We maakten de terugreis via Calais. Nu ik dit gebied ontdekt heb, zal het zeker niet de laatste keer zijn dat ik er geweest ben.

Indien er belangstelling is, wil ik kijken, of we volgend jaar met een groepje OLAT-leden in dit gebied van Engeland kunnen wandelen.

Laat maar horen of er belangstelling voor bestaat.

Het is zelfs goed te doen als lang weekend en je zult er geen spijt van krijgen.

LANGE AFSTAND, PRESTATIE EN SNELWANDELEN (LPS)

Voorlopig klassement Clubkampioenschap OLAT per 22 september 2003

1	11420	Hugo Prinsen	13	5750	Paul Canters	25	3220	Ronald v Oort
2	8270	Rolf Craanen	14	5545	Henk Vink	26	2575	Cor vd Heijden
3	7915	Ad Mollen	15	3	5345 Conny Raymakers	27	2095	Ernest Westerhoff
4	7375	Klaas Bakker			5345 Huub Raymakers	28	6	2010 Ria Vredenbregt
5	1	7185 Marca Nelen	17	4	5180 Marcella Creemers	29		2000 Johan vd Hoogenhoff
6	6805	Evert van Ampting	18		4730 Sjef Koolen	30		1835 Claude Herman
7	6735	Boetje Huliselan	19		4650 Wim van Gemert	31		1825 Theo Lormans
8	6540	Theo Klanke	20		4185 Fr. Rouppe vd Voort	32		1785 Marco Timmermans
9	6475	Piet de Ruijter	21	5	3935 Nancy Buckx			1785 Hans de Vries
10	2	6310 Hanny Klumpkens	22		3595 Michel van Krimpen	34		1720 Richard v.d.Pol
11	5960	George v.d Boogerd	23		3370 Frits Mennen	35		1705 Andre Loos
12	5920	Frits v Duijnhoven	24		3240 Rob Keetlaer	36		1700 Hans Brongers

37	1590	Anne Radder		760	Gerrit Legierse		380	Louis Vernie
	7	1590	Jans v Griethuizen	8	760	Maria van Hoek	380	Ted Liebrechts
39	1505	Co Tops		9	760	Jeanne Beex	380	Dirk Smit
40	1500	Servee Derks			760	Peter vd Ven	16	380 Toos v/d Boom
41	1480	Ben Duin			760	Jan vd Zanden	380	Jan Bruel
42	1360	Ad Verbakel			760	Wim Peters	380	Jos Donkers
	1360	Joop Krul		10	760	Anja van Kempen	17	380 Hedy van Erp
44	1340	Gerard Meeuws		11	760	Henny v/d Haring	380	Peter van Erp
	1340	Rini Welten	69		740	Kees Lambregts	380	Fred Fisser
	1340	Wim vd Wittenboer	70		700	Henk v/d Boom	18	380 Trudy Taal
	1340	Hans van Ginkel	71		630	Peter vd Meijs	19	380 Joke Vossenbergh
48	1210	Ron Timmermans			630	Piet vd Laar	380	Frank Weimar
49	1155	Hein Dirck			630	Anton Leijgraaf	20	380 Nellie vd Hofstad
50	1145	Cees Lambregts			630	Jan Soetens	380	Bert van Rooy
51	1110	Ben Smeenk	75		600	Jan Warrink	99	21 310 Riet Emans
52	1060	Piet Bernaerts			600	Cees Punselie	100	22 300 Coos Verburg
53	1010	Kees Mol			600	Wim Brooymans	101	23 250 Riet Wassenbergh
54	1010	Ad van Asten	78		540	John V Puyvelde	24	250 Margriet Fischer
55	1005	Ad Martens	79		485	Bert Timmermans	250	Toon van Wordragen
56	980	Willem Steenbakkers	80		470	Henk Aerds	250	Tjeu vd Kerkhof
57	960	Rien van Ginkel	81	12	380	Jose Schimmel	250	Henk Plasman
58	905	Ton van Dijk		13	380	Bertie Mennen	106	200 Antoon Asveld
59	875	Theo Tromp			380	Jacq Hendriks	107	150 Paul Koks
60	760	Theo Gijzen		14	380	Caroline Dinnissen		

Als u bent vergeten een tocht te melden die u met succes hebt voltooid, meldt dat dan voor 15 oktober aan:

Ad van Asten ☎ 0499-473767 of e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Voor de nieuwe competitie gelden onderstaande tochten. Uw deelname svp melden op bovenstaand nummer.

Voor de nieuwe competitie 2004 gelden:

05 oktober	Tilburg	NK 50 km	alle afstanden	HVB/RWV	Tijdschema
18 oktober	Leersum	Euraudax	150-125-100	Euraudax NL	350-325-300
24 oktober	Bocholtz	Nacht van Bocholtz	100-110 km	NOAD	400
02 november	Rotterdam	1 ^e prest./wedstrijd	10 km	RWV	Tijdschema
16 november	Rotterdam	2 ^e prest./wedstrijd	10 km	RWV	Tijdschema
21 november	Horst L	Euraudax	100 km	Euraudax NL	300
07 december	Rotterdam	3 ^e prest./wedstrijd	10 km	RWV	Tijdschema

De Sectie Lange Afstand van de KNBLO heeft de volgende onderscheidingen toegekend aan:

Long Distance Walker

062 Paul Hopstaken, SV de LAT/FLAL/WS'78

Super Long Distance Walker

043 Arie den Hartog, RWV

044 Paul Hopstaken, SV de LAT/FLAL/WS '78

Master Long Distance Walker

029 Jan de Lange, RWV

030 Arie den Hartog, RWV

031 Paul Hopstaken, SV de LAT/FLAL/WS'78

032 Frans Leijtens, RWV

Long Distance Award (25 x)

010 Joop van den Hoek, SV de LAT/WS'78

011 Henk Vuijk, RWV

Snelwandelen

Berichten betreffende het snelwandelen zijn overgenomen uit de Wandelsportbode van RWV

Nederlandskampioenschap 20 km snelwandelen 24 augustus te Emmeloord

DE VERDELING VAN DE MEDAILLES

Ongeveer halverwege besloot Pedro Huntjens, dat het tijd werd om Richard Leijenaar en Marcel Bunschoten te verlaten. Hij versnelde iets en de enige, die meeging, was Hakan Caliskan. Bijna tegelijkertijd zette Richard Marcel Bunschoten op een kleine achterstand. Theo Koenis moest steeds meer terrein prijs geven. Na ruim dertien kilometer dubbelde Pedro hem en een paar kilometer verder zetten Richard en Marcel hem ook op een ronde.

Dat Pedro kampioen zou worden was uiterst waarschijnlijk. Zijn voorsprong op Richard en Marcel groeide elke ronde iets en Pedro forceerde niets. De laatste jaren piekt Pedro steeds bij de juiste wedstrijden en verspilt hij geen energie door bij 'onbelangrijke' wedstrijden voluit te gaan.

Maar wie zou zilver veroveren? Zou Marcel zijn vermoeidheid kunnen overwinnen en bij Richard terug kunnen komen? Na afloop vertelde Richard eerlijk, dat

hij voor het eerst tijdens een wedstrijd bang was geweest door Marcel Bunschoten verslagen te worden.

Het kwam er niet van, doch Marcel wandelde een uitstekende wedstrijd en verbeterde zijn persoonlijk

Uitslag NK 20 km snelwandelen:

01	Pedro Huntjens	Unitas	1.45.54,40
02	Richard Leijenaar	RWV	1.47.16,41
03	Marcel Bunschoten	De LAT	1.47.28,87
04	Theo Koenis	De LAT	1.50.22,51
05	Jacques v Bremen	RWV	1.58.27,25
06	Frank v/d Gulik	De LAT	1.59.31,74
07	Robert v Bremen	RWV	2.01.31,39

record met meer dan drie minuten. Winnaars gefeliciteerd.

08	Fred Röhner	Unitas	2.03.59,26
09	Hans v Wakeren	Unitas	2.08.41,93
10	Ad Martens	DJA	2.09.42,29
11	Alex Wijsman	De LAT	2.10.47,18
12	Aad v Leeuwen	av NOP	2.16.54,01
b.m.	Hakan Caliskan	Turkije	1.43.43,97

WEDSTRIJDPROGRAMMA OKTOBER/NOVEMBER 2003

11/12 okt	Uden	De Keien	NK 24 uur, gelijktijdig wedstrijd Europa- en Wereldcup
25 okt	Eindhoven	PSV	Dubbelwedstrijden baan De Hondsheuvel
02 november	Rotterdam	RWV	1 ^E wedstrijd/prest winterserie. Melden voor 10.15 uur Langepad.
16 november	Rotterdam	RWV	2 ^e wedstrijd/prest winterserie. Idem
29 november	Zaandam	Zaanland	Indoor snelwandelen 1 t/m 5 km. De Vang.
07 december	Rotterdam	RWV	3 ^e wedstrijd/prest winterserie

ERKENNING NATIONALE RECORDS:

De KNAU heeft de prestaties uit het verleden erkend van drie snelwandelaars:

M55	5000 meter indoor	Gerrit de Jong, Avanti	32.30,2 dd 14-12-1997
V50	3000 meter indoor	Marleen Radder, RWV	17.12,2 dd 01-12-2001
M65	3000 meter indoor	Klaas Bakker, OLAT	16.45,3 dd 23-02-2003

5^e Kempenlandtocht te Geldrop

Door: Henk van Peski

De 5e Kempenlandwandeloct heeft een nieuwe startplaats gekregen. Ditmaal start de tocht vanuit Sporthal 'De Kievit' te Geldrop. Vijfenzeventig km vormen nu het nachtparkoers, terwijl de eerste dag van de Kempische Wandeldagen met zijn 35 km als dagparkoers zal fungeren.

OLAT staat garant voor goed georganiseerde wandeltochten, dus wat let me om voor deze interessante combinatie in te schrijven.

Ook Paul heeft dezelfde plannen opgevat, dus spreken we af om samen op donderdagavond vanuit Leusden naar Geldrop af te reizen.

Na een snelle inschrijving is er nog even tijd voor koffie en dan worden we naar buiten gemaand voor een groepsfoto en de uitreiking van enkele Long Distance spelden.

Op de grote, stille heide

Even voor achten vertrekken uiteindelijk de 69 wandelaars richting Geldrop-Centrum.. Vandaar leidt het parkoers ons door het prachtige natuurrijke landschap van de zuidoostelijke Kempen, met het Leenderbos en het natuurreservaat De Malpie bij Valkenswaard, als uitgesproken hoogtepunten. Helaas zien we in de nachtelijke uren niet al te veel van dit landschap. Het is net enkele dagen geleden nieuwe maan geweest. Slechts een smal maansikkeltje tracht tevergeefs de route te verlichten.

De Groote Heide, die wij enkele malen zullen tegenkomen, is qua heide niet zo groot meer, veel ervan is bosgebied geworden. En "op de grote stille heide"

gaat al helemaal niet meer op, de A67 en de A2 laten zich hinderlijk horen.

Bij de Boswachterij Leende is er aan het eind van de donderdagavond een wagenrust met soep, vandaar gaan we via Achelse Kluis naar het eetcafé Zomerhof te Borkel en Schaft voor de eerste horecarust (26 km). Eetcafé Zomerhof staat buiten op het gebouw, binnen heet het -veel gezelliger- café Perjanneke. Daarna passeren we het ongetwijfeld mooie natuurreservaat De Malpie, maar de duisternis belet ons er volop van te genieten. Het water van een vennetje weerspiegelt het flauwe lichtschijnsel.

Rietveld in Bergeijk

Dan zetten we koers naar Bergeijk en komen onder meer langs de fabriek Weverij De Ploeg N.V., die in 1957 door de bekende meubelontwerper en architect Gerrit Rietveld (1888-1964) werd ontworpen. Rietveld werd met name bekend door het ontwerpen van meubelen, zoals de rood-blauwe leunstoel uit 1918, en gebouwen, zoals het Schröderhuis in Utrecht (1924). Na de Tweede Wereldoorlog werden in Bergeijk verschillende projecten naar ontwerp van zijn hand

gerealiseerd.

In Riethoven is alweer de tweede horecarust en wel in het café-restaurant Van Sebille (48 km).

Een luidruchtige watermolen

De watermolen De Volmolen in Waalre, waar wij

vervolgens langs komen, laat op luidruchtige wijze weten, dat hij bezig is met de elektriciteitsopwekking voor enkele woningen in de buurt van de molen. De molen, oorspronkelijk een graan- en lijnoliemolen, werd in 1792 omgebouwd tot volmolen. Het vollen is een nabewerking van wollen stof met aarde, urine en zeep waardoor de kwaliteit sterk verbetert. Het zachte water van de Dommel was bij uitstek geschikt voor het volproces. In 1879 kreeg de watermolen zijn oorspronkelijke functie van graan- en lijnoliemolen terug. In mei 1940, tijdens de inval van de Duitsers, wordt de brug over de Dommel opgeblazen om de doortocht van de Duitsers te belemmeren. Hierbij loopt de watermolen grote schade op. In 1941 wordt hij weer opgeknapt. Na de oorlog wordt er nauwelijks meer gebruik gemaakt van de watermolen, waardoor deze sterk in verval raakt. In 1962 stort de watermolen bij een najaarsstorm in. Maar in 1992 wordt de Volmolen weer herbouwd.

Via Waalre en Eindhoven komen we uiteindelijk weer in Geldrop terug.

Op naar de Hondenclub

Hier, vlak bij het startgebouw, staat in de kantine van de hondenclub een maaltijd op ons te wachten. Neen, geen hondenbrokken, maar een pastamaaltijd met een gebakken ei. Een jonge hond loopt in de kantine rond en ziet het als zijn taak om als er iets op de grond gemorst wordt, dit direct op te ruimen.

Wandelen kent geen pensioenleeftijd

In de nachtelijke uurtjes hebben Paul en ik gezelschap gekregen van de bijna vijfenzeventigjarige Jessica, die het niet prettig vond om alleen in het donker te lopen en ons tempo stond haar wel aan. Bij het ontbijt vroeg ze opnieuw of het bezwaarlijk is dat ze met ons meeloopt, nog steeds vindt ze ons tempo aangenaam en ze is bang dat ze alleen lopend al te veel snelheid zal verliezen. Ik sta versteld van haar prestaties, lange afstandswandelingen gaan haar nog steeds perfect af.

Kempische Wandeldagen

Na het ontbijt vertrekken we richting Nuenen, het parkoers van de eerste van de drie Kempische Wandeldagen. Wat een verschil met het nachtparkoers, nu vrijwel geen asfaltpaden, maar gras-, bos- en zandpaden. Ook is de parkoersopbouw geheel afwijkend: had de 75 km 145 punten op de routebeschrijving, de 35 km kent er 199! Ook is de bepijling anders, geen duidelijke krijtpijlen op de grond, maar gele kaartjes op de bomen. Het is dus fors omschakelen geblazen. Zo nu en dan ontkomen we er dan ook niet aan een kaartje te missen en dus even verkeerd te lopen. Ook blijken er soms kaartjes verwijderd te zijn, maar gelukkig levert dit niet al te veel problemen op.

Is de route al anders qua structuur, de grootste handicap is wel de temperatuur. Gaf in de nacht 16° een ideale wandeltemperatuur, overdag hadden we te maken met

26° en was het windstil. Nicolaas Beets (Hildebrand) heeft één van zijn hoofdstukken in het boek 'Camera Obscura' uit 1839 "Hoe warm het was, en hoe ver!" genoemd, hierbij een wandeling in Haarlem beschrijvend: *"Het was een brandendheete vrijdagachtermiddag in zekere Hollandsche stad; zoo heet en zoo brandend, dat de mosschen op het dak gaapten, 't welk, op gezag der Hollandsche manier van spreken, de grootste hitte is, die men zich voor kan stellen."* Deze zelfde beschrijving past ook redelijk bij het tweede gedeelte van onze wandeltocht, de 35 km zijn bij deze weersomstandigheden geen pretje. Vele van de recreatieve wandelaars, die we inhaalden, liepen dan ook flink te steunen en te kreunen. En wij wandelden schijnbaar moeiteloos in een redelijk tempo door!

Eerst lopen we door het bosgebied Molenheide, dan via de Papenvoortsche en de Geeneindsche Heide naar het Wilhelminakanaal bij Achterbosch. Via Nuenens Broek gaan we verder naar Nuenen voor een horecarust in 'Café Schafrath'.

Vincent van Gogh

Net voor deze rust lopen we langs de pastorie, waar de schilder Vincent van Gogh van december 1883 tot november 1885 bij zijn ouders inwoonde. Daarnaast, in Nune Ville, woonde Margot Begemann met wie hij kortstondig een relatie had. We hebben moeite de vele Japanners te ontwijken, die

alles, maar dan ook alles, van beide huizen fotografisch vastleggen.

Vincent heeft dit verblijf bij zijn ouders niet als prettig ervaren, hij schrijft aan zijn broer Theo: "Er is een soortgelijk opzien tegen mij in huis te nemen als er zou wezen om een grote ruige hond in huis te hebben. .. De hond heeft alleen spijt dat hij niet weggebleven is, want het was niet zo eenzaam op de heide als in dit huis - ondanks alle vriendelijkheid."

In zijn Nuenense periode heeft Vincent het schilderij De Aardappeleters gemaakt, dat algemeen als het meesterwerk van zijn Nederlandse schilderperiode wordt gezien. Er is zelfs in Nuenen een straatje naar dit schilderij genoemd: het

"Aardappeleterssteegje". Eind 1885 vertrekt Vincent naar België, hij keerde niet meer naar Nederland terug.

De laatste loodjes

We rusten wat uitgebreider in Nuenen en proberen weer ons vochtgehalte op peil te brengen. Jessica had bij de laatste wagenrust aangegeven het wat kalmer aan te

willen doen, ze was bang oververhit te geraken. Maar in Nueneen schoof ze toch al weer snel bij aan onze tafel. Van hieruit gaan we zo langzamerhand weer naar Geldrop terug. Halverwege nog een wagenrust, waar geen gratis water meer wordt verstrekt: er is alleen maar flessenwater te koop! Dan staat er nog een wandeling langs de rietkragen van de Kleine Dommel of Rul te

wachten, windstil en een pittig zonnetje. Maar dan nog even een stukje langs het Eindhovens kanaal en dan komt de sporthal al weer in zicht. We zijn blij dat we er zijn. Het laatste stuk heeft ons flink wat meer tijd gekost dan verwacht.

Het zit er weer op, de boekjes laten afstempelen en dan weer de auto in, op naar het Noorden. Helaas, we zijn niet de enigen op de Nederlandse snelwegen. Vele vakantiegangers (of terugkomers) zorgen er voor, dat ook deze rit langer dan gepland duurt.

WANDELTRAININGSWEEKEND 2004

In 2004 zal wandelsportvereniging OLAT voor de 13e maal haar trainingsweekend organiseren. Opnieuw is gekozen voor een kampeerboerderij in de omgeving van Wintelre (nabij Eindhoven).

Deze trainingen zijn geschikt voor iedere wandelaar; van jong tot oud en van recreatie- tot snelwandelaar. Veel aandacht wordt er besteed aan het verbeteren van techniek en houding tijdens het wandelen. Naast de gezamenlijke onderdelen, waarbij met name 'warming-up' en 'coördinatie' centraal staan, wordt er iedere dag in (minimaal) drie verschillende groepen gewerkt. Iedere groep (jeugd, recreatiewandelen en prestatie-/snelwandelen) staat onder leiding van een eigen trainer, zodat er voldoende aandacht is voor elke afzonderlijke deelnemer.

Inschrijving is vanaf heden open. Het aantal inschrijvingen is aan een maximum gebonden, dus schrijf op tijd in. Deelname is mogelijk voor het hele weekend, maar ook voor een gedeelte daarvan. Aangemelde deelnemers ontvangen vooraf een programma en een routebeschrijving

DATUM: Vrijdag 9 t/m zondag 11 januari 2004
Aankomst op vrijdag vanaf 17.00 uur; vertrek op zondag ca 16.00 uur.

LOKATIE: 't Caves, Veneind 5, 5513 NE WINTELRE, telefoon: 040 – 205 18 05.

KOSTEN: Personen vanaf 18 jaar: € 42,50
Personen tot 18 jaar : € 22,50
OLAT-leden genieten €2,50 korting.
Prijzen voor een losse dag zijn op aanvraag beschikbaar.

INSCHRIJVING: Inschrijving kan geschieden door bijgaande antwoordstrook uiterlijk op 15-12-2003 in te zenden aan Henk Plasman, Weegbree 81, 5684 JC Best.
Inschrijving kan ook digitaal geschieden via: hplasman02@freeler.nl
Daarnaast dient het inschrijfgeld te worden overgemaakt op giro 17.75.156 (of bankrekening 13.82.11.736) van de penningmeester van OLAT, onder vermelding van "Trainingsweekend OLAT 2004"

INLICHTINGEN: **Henk Plasman** telefoon: 0499 - 39 03 24 of 06 - 12 21 24 40
E-mail: hplasman02@freeler.nl

Inschrijfformulier voor deelname aan trainingsweekend OLAT 9 t/m 11 januari 2004

Naam : ..... Voornaam : .....

Adres : .....

Postcode : ..... Woonplaats: .....

Telefoon : ..... - ..... email : .....

Naam: ..... Geb.dat.: ...-...-... Geslacht: M/V* OLAT-lid: J/N* Bedrag: €.....

Naam: ..... Geb.dat.: ...-...-... Geslacht: M/V* OLAT-lid: J/N* Bedrag: €.....

Naam: ..... Geb.dat.: ...-...-... Geslacht: M/V* OLAT-lid: J/N* Bedrag: €.....

Naam: ..... Geb.dat.: ...-...-... Geslacht: M/V* OLAT-lid: J/N* Bedrag: €.....

Naam: ..... Geb.dat.: ...-...-... Geslacht: M/V* OLAT-lid: J/N* Bedrag: €.....

Het totaalbedrag ad €..... is overgemaakt op de giro/bankrekening* van OLAT.

* doorthalen wat niet van toepassing is.

Amsterdam-Tilburg, 6 op 7 september 2003.

Door: Klaas Bakker

Toen vorig jaar in het eerste weekend van september de laatste Kennedymars in Tilburg werd georganiseerd, dacht de w.s.v. Hart van Brabant: dan reserveren wij voortaan Amsterdam-Tilburg voor dat weekend. Dus een maand eerder dan gebruikelijk. Ze dachten daarbij misschien wel meer deelnemers in de wacht te slepen dan de ongeveer 60 die

normaal begin oktober aan de start verschijnen. Maar, dat pakte heel anders uit. Er kwamen geen Belgen, in het verleden toch goed voor 5 à 6 deelnemers, omdat er in België in dit weekend ook een langafstandtocht is. Om uiteenlopende redenen zeiden nog ongeveer 10 andere potentiële deelnemers af voor deze tocht. In het tweede weekend van september staan er enkele Kennedymarsen op het programma en een weekend later wordt de lange afstandtocht Nijmegen-Rotterdam georganiseerd.

De lange afstandwandelaars kunnen in deze periode dus kiezen uit diverse mogelijkheden, en zo te zien deden ze dat ook! In Amsterdam stonden daarom maar 48 deelnemers aan de start, waaronder 4 dames. En dit was nog wel de 40e keer dat Hart van Brabant deze tocht van 125 km organiseerde.

Ik heb m'n wandelboekjes ook maar weer eens doorgebladerd om te zien hoe vaak ik deze tocht al gewandeld heb. Het waren er 11, dus dit werd voor mij de 12de keer.

Dit jaar konden wij niet starten vanuit het restaurant van de kunstijsbaan, maar iets verderop aan dezelfde weg bij de Atletiekvereniging AV 23.

Het was heerlijk wandelweer. We wandelden eerst langs het water naar Abcoude, waar altijd een grote wagenrust is bij het NS-station. Hier moesten in de voorgaande jaren de reflectievesten al tevoorschijn worden gehaald uit onze weekendtassen, maar, nu we een maand eerder zijn, kunnen we daarmee wachten tot de eerste binnenrust in Kockengen. Op weg naar genoemde binnenrust passeerden we op 2 km afstand Wilnes en staken de ringvaart over. Hoogstwaarschijnlijk was het dezelfde vaart waaraan een paar weken terug de dijk doorbrak vanwege de droogte.! We waren om 15.00 uur in Amsterdam vertrokken en kwamen na 33 km om ongeveer 20.30 uur aan in Kockengen. Hier kregen we, zoals gebruikelijk, soep met ballen.

De schoenen werden ook even uitgedaan, zodoende konden de voeten op de koude tegelvloer lekker afkoelen. Onderweg hadden we toch nog wat regen gehad. We schampten net een bui, waaruit op andere plaatsen nog behoorlijk wat regen was gevallen, zoals we later hoorden.

Op de rustpost had ik een trainingspak aangetrokken voor de nachtelijke uren, maar dat bleek geen goede keuze te zijn geweest. Veel te warm! Dus, in Nieuwegein, na 58 km, vlug weer de korte broek aan, met een dun truitje, dat bleek de goede uitrusting voor de komende uren.

Vanaf Nieuwegein gaat het in de heel vroege uurtjes naar Gorinchem. Op onze binnenrust in Nieuwegein waren er slechts 4 nieuwe wandelaars bijgekomen voor de 67 km. Hieronder waren 2 leden van OLAT: Michel van Krimpen en Ronald van Oort. De wandelaars uit Waalwijk en omstreken spaarden hun krachten blijkbaar voor het volgende weekend wanneer van 13 op 14 september de '80 van de Langstraat' wordt gewandeld. Om daar 67 km voor te trainen is natuurlijk net iets te lang!

Het parkoers voor de tocht Amsterdam-Tilburg is elk jaar hetzelfde, maar toch zoeken we op elke kruising naar de krijtpijlen, en zoals altijd: geen pijl is rechtdoor. Voor de tweede binnenrust in Nieuwegein in zicht kwam, hadden ze dit principe wel heel erg ver doorgevoerd. Op een lange doorgaande weg, met veel kruisingen, was geen enkele pijl te bekennen. Er kwamen ook al enkele wandelaars terug, die dachten verkeerd te zijn gelopen. Een enkele wandelaar werd zelfs met een politieauto terug op het parkoers gebracht. In Nieuwegein kregen we dan ook noodgedwongen een iets langere rust. Dit om de later binnengekomen wandelaars de gelegenheid te geven om bij te komen van de vermoeienis.

In Gorinchem waren we om iets voor 6.30 uur vertrokken en het duurde niet lang of we konden de omgeving ook weer goed waarnemen. Vanaf deze rustpost is het ongeveer 20 km naar Dussen, met op het laatste stuk de lange dijk, die van oudsher het 'Land van Altena' moet beschermen tegen eventueel hoog water vanuit de Biesbosch. Het is nu een 'slapende dijk' en misschien wel gevoelig voor extreme weersinvloeden zoals we er o.a. deze zomer een hadden.

In het langgerekte dijkdorp Dussen ontdekten we inderdaad een open scheur in het asfalt over de lengte van de weg. Hier in Dussen gingen we naar binnen voor onze 4de rust. Het was ondertussen 09.30 uur.

Om 10.00 uur zouden we pas vertrekken, dus er was voldoende tijd voor een kop koffie met appelgebak. Het truitje werd vervangen door een poloshirt, dat nog vochtig was van de regen aan het begin van de tocht. Maar onderweg wordt dat snel genoeg weer droog. Gezamenlijk wandelden we naar het Pont over de Bergse Maas. Voordat we het pont op gaan krijgen we nog een opkikkertje in de vorm van een suikerklontje gedrenkt in Vieux.

Aan de overkant gaan we in snelle vaart via Sprang Capelle, Kaatsheuvel en Loon op Zand waar we even

binnen wippen bij De Wetering voor een cola, waarna we onze wandeltrip na 125 km beëindigen in Tilburg. Op het plein voor het finishlokaal krijgen we allemaal een boeketje bloemen aangereikt, bestaande uit een zonnebloem en een graspluim.

Daarna kunnen we ons douchen, eventueel nog iets drinken en dan naar huis.

Omdat het de 40ste keer was, krijgen we een drinkbeker mee naar huis, samen met een diploma waarop de afgelegde afstand staat vermeld.

De verzorging onderweg was uitstekend en voor elk van de vijf binnenrusten hadden we ook een consumptiebon meegekregen. Op de laatste kilometer kregen we zelfs nog een roomsoesje.

Van OLAT heb ik nog enkele wandelaars waargenomen: Piet de Ruijter, Hanny Klumpkens, Rolf

Craanen, Andre Loos, en de nieuwste OLAT-leden Hans de Vries en Ernst Westerhoff.

Thuis in bed zijn de eerste uren na zo'n lange wandeling erg chaotisch. Je lichaam is dan nog helemaal van streek, het is moe en je voelt spieren en pijnlijke plekken waar je ze niet zou verwachten. Boven, tussen de oren, rommelt het ook al. Je droomt de gekste dingen in de vreemdste combinaties uit het leven dat al achter je ligt. Het is een zekere vorm van 'High zijn'.

In de tweede nacht na zo'n tocht is alles weer 'normaal', en op dinsdagmorgen ga ik als altijd zwemmen en spoel daarmee de laatste restjes vermoeidheid van me af. Dat mag ook wel, want voor komende zaterdag staat de '80 van de Langstraat' op het programma.

NS-wandeling Savelsbos

Door: Henri Floor en Coos Verburg

www.henrifloor.nl

We hadden de vorige dag het Pieterpad beëindigd. Omdat we derhalve in de buurt waren, besloten we de NS-wandeling Savelsbos vanuit Maastricht te lopen over een afstand van 22 km.

Maastricht in de jaren tachtig is een bedrijvige stad met ongeveer 118.000 inwoners. De markt, die twee maal per week wordt gehouden en de aantrekkelijke winkels trekken klanten uit België en Duitsland. Vele toeristen, congresgangers en zakenlieden bezoeken de stad. De rivierovergang is niet meer zo belangrijk als vroeger, hoewel de aanwezigheid van vier verkeersbruggen - buiten de Sint-Servaasbrug - erop wijst, dat Maastricht nog steeds op een belangrijke verbindingroute ligt. De overheid benadrukt de centrale positie van Maastricht in Europa en haar Europees karakter. In 1981 en 1991 was de stad gastvrouw voor de topconferentie van de regeringsleiders van de Europese Gemeenschap. De vorming van de Euregio, waarvan de steden Aken, Luik en Maastricht de centra zijn, is een ander teken, dat Maastricht niet langer een grensstad tussen verschillende grootmachten is, maar weer haar centrale positie in Europa inneemt, die de stad onder Karel de Grote bezat. In 1991 kwam in Maastricht het Verdrag van Maastricht tot stand, dat dankzij referenda in verschil-

lende landen er toe leidde dat de naam Maastricht over de hele wereld bekend werd.

Na een treinreis vanuit ons overnachtingadres te Susteren bereikten we even na half tien op dinsdag 9 september 2003 Maastricht en begonnen aan deze tocht. De eerste 4 km kwamen ons zeer bekend voor. Want we volgden hier het Pieterpad, zij het nu in tegengestelde richting. Bij het station van Maastricht liepen we door een tunnel onder de spoorlijnen door. Het rook in de tunnel als in een open riool.

Daarna volgden we eerst wat drukkeren wegen, overgaand in rustige wegen tot aan de rand van Maastricht. Na het bord einde bebouwde kom sloegen we een veldweg in.

Ons pad voerde hier tussen maïsvelden door. Verderop liepen we langs het Bemelerberg massief met enige duidelijk zichtbare kalksteenwanden.

In Bemelen verlieten we het Pieterpad.

De gemeente Bemelen was tot de komst van de Fransen in 1794 een particuliere heerlijkheid van het kapittel van O.L. Vrouw in Maastricht. Tot 1794 behoorde Bemelen daarmee tot de generaliteitslanden, die in 1795 werd overgenomen door de Bataafse republiek en samengevoegd werden met het land van Luik, Oostenrijks Gelderland en andere Oostenrijkse bezittingen. De grondbezitters van Sint Antoniusbank gaven er in 1799 de voorkeur aan om zich onderdaan van het nabijgelegen Heer te mogen rekenen. De reden hiervoor was

het gebruik van de gemeenteweide, die tot Heer zou gaan behoren. Uiteindelijk is de helft van de gemeenteweide aan Bemelen toegewezen waardoor Sint Antoniusbank voor Bemelen behouden kon blijven. Om-

streeks 1800 werd Bemelen in plaats van heerlijkheid gemeente. Een kleine gemeente, want in 1817 omvatte ze 28 huizen.

Tot 1982 bleef Bemelen zelfstandige gemeente en was met 360 inwoners de kleinste gemeente van ons land. Naam maakte de gemeente Bemelen iedere keer bij de verkiezingen om vaak als eerste gemeente de verkiezingsuitslag te kunnen geven. In 1982 werd Bemelen onderdeel van de gemeente Margraten.

We liepen even naar de plaatselijke kerk in de verwachting daar een bankje te vinden. Toen we geen bankje vonden, vleiden we ons op een stenen trap neer en hielden hier een rust. We vervolgden ons pad en volgden nu het Pelgrimspad.

Op een kruispunt met een asfaltweg zagen we nog een pijl zitten van de Heuvellandvierdaagse, die van 8 t/m 11 augustus 2003 werd georganiseerd en waaraan we dit jaar voor het 15e jaar deelnamen. Verderop volgden we een paadje tussen akkers en bereikten uiteindelijk Cadier en Keer. We kwamen langs het Keerhoes (gemeenschapshuis), ook al bekend van de Heuvellandvierdaagse. We liepen verder door Cadier en Keer en kwamen langs een boerderij uit 1715.

Buiten Cadier en Keer volgden we veldwegen en spoedig bereikten we ook weer bossen. Af en toe liepen we door holle wegen.

Holle wegen zijn meestal onverharde wegen met opvallend hoge, verticale berm (enkele meters). Het lijkt alsof holle wegen zijn uitgegraven of aangelegd, maar in werkelijkheid zijn zij ontstaan door uitspoeling in de lengterichting van het dal. Vooral door het jarenlange gebruik als weg wordt de holle weg steeds holler. De hoge berm hebben een bijzonder rijke en gevarieerde flora.

We bereikten het natuurreservaat Savelsbos.

Het Savelsbos is gelegen op een steile helling of een terrasrand. Het miljoenen jaren geleden gevormde heuvelland is in de loop der tijd uitgesleten door

rivieren als de Maas, beken en smeltwater. Het water, dat van het plateau afstroomde zorgde voor het ontstaan van de droogdalen, die in Limburg 'grubben' worden genoemd. Archeologisch gezien is het Savelsbos waardevol vanwege het voorkomen van een bepaald gesteente, de vuursteenknollen. In de vorige eeuw zijn ateliers ontdekt van prehistorische vuursteenwerkers. Zo'n 4000 jaar geleden moet hier een omvangrijke vuursteennijverheid zijn geweest. De bodem lag bezaaid met splinters vuursteen, het afval bij het maken van bijlen, messen en speerpunten. Wanneer u het gesteente in een mergelgroeve goed bekijkt ziet u de vuursteenknollen in het krijt.

Het natuurreservaat Savelsbos is een aaneengesloten bosslinger van Cadier en Keer tot Eijsden. Het bos is over het algemeen oud. In het verleden is er nauwelijks gekapt, omdat de steile hellingen niet geschikt waren voor de landbouw. Er zijn dan ook vele volwassen en hoge woudreuzen, die het hellingbos een indrukwekkend aanzien geven. Het beheer van Staatsbosbeheer is erop gericht de groei van de inheemse loofboomsoorten te stimuleren. De hellingbossen genieten grote faam vanwege de florarijckdom in het voorjaar.

Dit is een aaneengesloten bosslinger van Cadier en Keer tot Eijsden. Een eind voor Gronsveld hoorden we gefluit. Dit gefluit was te onnatuurlijk voor vogels. Het bleken schoolkinderen te zijn, die met een boswandeling bezig waren en een steile trap "namen". Van Gronsveld zagen we alleen het bord bebouwde kom en enige huizen.

We zetten weer koers naar de bossen en ons pad steeg flink. We waren weer eens op zoek naar een bankje voor een rust. Coos zag er een. Hierbij bleek een archeologisch monument te zijn, een voormalige steengroeve. Het pad bleef maar mooi slingeren door het Savelsbos en we zagen steeds opnieuw trajecten van de Heuvellandvierdaagse uit voorgaande jaren. Bij camping en eetcafé De Bosrand te Moerslag, gemeente Sint Geertruid, hadden we nog een rust. Onze mondvoorraad was op en we hadden zo'n trek, dat we besloten om een pannenkoek te eten. Deze smaakte zo heerlijk, dat we er bijna nog een namen. Nu was het nog ongeveer 4 km lopen en de klok wees 15.00 uur. Normaal zou de urentrein van 15.40 uur nog te halen zijn, maar nu niet. Deze tocht was erg heuvelachtig en we hadden de zwaarte van deze tocht onderschat. Nadat Coos de vorige dag het Pieterpad had voltooid in 17 dagen (tegenwoordige lengte 490 km), had ze gedacht (en ik trouwens ook) dat dit een makkie zou worden. Maar we genoten wel van de tocht. Het laatste traject volgde, na het verlaten van het Pelgrimspad, het Krijtlandpad. Via Mariadorp werd rond 4 uur het NS-station van Eijsden bereikt. We liepen naar de plaatselijke supermarkt en kochten nog verse melk en karnemelk. Dat kon onderweg niet in Cadier en Keer omdat daar in het centrum een Aldi is en die heeft geen verse melk.

Mariadorp is tijdens de eerste wereldoorlog gebouwd om het personeel van de zinkwitfabrieken te Eijsden te huisvesten.

We plaatsen een paar 'leuke' tussendoortjes uit: NRC Handelsblad 24-25 mei 2003

DE SNOB

Een wandeling is voor hen een excuus om weer eens naar de outdoorwinkel te gaan, waar ze sowieso meer tijd doorbrengen dan in het vrije veld. De Snobs hebben alle spullen waar in op Pad over is geschreven: dat lichtgewicht goretex regenjack van 300 euro, die mooie slankgesneden fleece windstopper, die geweldig slim ingedeelde rugzak, natuurlijk waterdichte halfhoge schoenen ter waarde van een half maandsalaris met daarin bijna even dure sokken, én de onvermijdelijke GPS (Global Positioning System). Want je weet nooit of je niet verdwaalt, in het Groene Hart of in de uitgestrekte Nederlandse bossen.

HEUVELLANDVIERDAAGSE VAN 7 TOT 10 AUGUSTUS 2003

Samen met veel wandelaars gingen we op pad een geweldige ervaring was dat ze kwamen uit alle delen van het land zelfs uit het buitenland

's Morgens vroeg om kwart voor zeven vertrokken wij in een hele lange rij het weer nog lekker koel nog niet zo zwoel

Elke dag getraakteerd op fruit ook zij moesten er vroeg uit appel, sinaasappel of banaan wij konden er weer tegenaan

Wij trokken het Zuid-Limburgse landschap door met schitterende vergezichten hoor vele klimmetjes maar ook dalen af en toe goed adem halen

De zon liet zich steeds meer zien het werd warmer bovendien de zonnebril of pet kwam te voorschijn dan deed het minder pijn

Het was een geslaagde tocht geworden. Het was ook mooi weer met zon en temperaturen tot 21 graden. We hebben de voorspelde regen gelukkig niet gehad.

Op de controleplaatsen was het druk flesjes en bidons werden er gevuld aan één stuk je kon er van alles kopen om daarna weer fit verder te lopen

Er werd veel gezweet want oei oei wat was het heet maar och een wandelaar kijkt daar helemaal niet naar

De routes goed uitgezet een zegen bossen en holle wegen dan weer langs akkers en door wei(d)en of over paden met keien

Het waren vier warme dagen maar we hadden niets te klagen mensen wat een organisatie een ware traktatie

Vele vrijwilligers op de been bedankt namens iedereen jullie speelden het weer klaar hopelijk tot volgend jaar
Nellie v.d. Voort

Vaasan Marssi te Vaasa (Finland)

Door: Constant Dedel

Op dinsdagavond 5 augustus 2003 organiseerde Vaasan Marssi Nederland hun busreis vanuit Nijmegen. De bus vertrok om 18.30 uur bij Hotel Mercure tegenover het station. Opvallend was dat er veel militairen met de bus megingen. We reden eerst naar vliegveld Twente, waar nog meer militairen opgehaald werden. Na de grenspassage reden we in oostelijke richting o.a. via Osnabrück over de A1 naar Hollenstedt, waar een koffiestop gehouden werd. Hier voegde zich een bus van de Betuwe Express, die van Leeuwarden kwam, bij ons. Na de pauze reden we naar Puttgarden, waar we werden ingescheept voor de overtocht naar het plaatsje Rad-denmar in Denemarken. Vanaf daar reed de bus verder tot we weer werden ingescheept voor de overtocht naar Helsingborg in Zweden.

Het was inmiddels woensdag 6 augustus. Na ontscheping reden we in noordoostelijke richting via

Sjöboda (ontbijtstop), Gränna (koffie/lunchstop) naar Berg. In Berg bekeken we het sluizencomplex, wat zeer interessant was. Na Berg ging het weer verder tot we in Stockholm kwamen. Hier maakten we een stadsrondrit en werden afgezet bij het paleis, dat aan de haven ligt. Te voet wandelden we naar de Viking Line Terminal voor de overtocht naar Turku in Finland. Deze overtocht nam tien uur in beslag. We overnachtten in hutten op de boot en bij het wakker worden stond de volgende morgen het ontbijt klaar. Het was inmiddels donderdag 7 augustus.

Na aankomst in Turku gingen we eerst naar de apotheek, waar we flesjes muggenolie kochten tegen eventuele muggenbeten. Daarna reden we in noordelijke richting naar Vaasa, waar we omstreeks 13.00 uur aankwamen. Na wat heen en weer gereis tussen Hotel Silveria en een schoolgebouw was uiteindelijk iedereen

op zijn plaats van bestemming aangekomen. De rest van de dag was ieder vrij tot 16.45 uur. Dat tijdstip was gereserveerd voor friendshiptalks, etc.

Later reden we met de bus naar het kazerneterrein (Kasarmintori), waar de openingsparade plaats vond. We wandelden door de stad naar het stadhuis voor de openingsceremonie met natuurlijk de nodige toespraken.

Na deze ceremonie keerden we terug naar onze verblijven.

Op vrijdag 8 augustus startten we om 12.00 uur voor een wandeling van 21 km. We wandelden naar het noordelijke stadsdeel, passeerden de haven Vaskiluoto en een nederzetting die Vuorikatu heet. Hier stonden opvallend veel seniorenwoningen. Plaatsjes die we op onze weg vonden waren Kotiranta, Kemira en Pukinjärvi.

Langzamerhand kwamen we in het bergachtig gebied van Gerby, en weldra doemden de Vaasaer Alpen, Storberget en Jerpyymäki (Gerbyberget) op. Bij het beklimmen van die heuvels kregen we prachtige vergezichten op de stad Vaasa. Hier was een rustpost voor de wandelaars ingericht.

Na de pauze wandelden we over rustige wegen richting het strand en passeerden diverse vakantiewoningen. Wij kwamen op het strand van Palosaari en wandelden daar een stukje langs de zee. Er stonden een zeepfabriek en een zeemuseum. Bij laatstgenoemde instelling was ook gelegenheid om even te pauzeren. Na de pauze kwamen we langs het eiland Mansikkasaari, dat jarenlang als dokgebied diende, maar waar nu woonblokken gesitueerd zijn.

Terug in het centrum liepen we langs de universiteit van Vaasa met de nieuwe bibliotheek. De finish van deze wandeling was bij Villa Hietalahti.

Op zaterdag 9 augustus startten we om 9.30 uur vanaf het stadhuis. De tocht ging in westelijke richting en we kwamen door Hovioikeudenpuistikko. Voor we dat woord gespeld hadden stonden we al aan de kust. We gingen nu van Vaskiluoto naar Sundom, waar we bij het museum pauzeerden. Hierna kwamen we door het bosgebied van Öjen en wandelden vervolgens van Langmossen over Rödjekärred naar het strand van Skoängsgrund. Hier pauzeerden we op een kunstmatig eiland.

Natuurtocht "Herperduin"

Door: Constant Dedel

Op woensdag 10 september 2003 organiseerde Frits Spanjers uit Schaijk, namens het Euraudax Comité Schaijk, zijn wandeltocht vanuit restaurant "Nieuw Schaijk". De start was om 10.00 uur. André Loos (Lelystad) en Rolf Craanen (Amersfoort) waren de baankapiteins. We wandelden de eerste kilometers langs verharde wegen en kruisten via een viaduct een zeer drukke verkeersweg om in het bosgebied 'Herperduin' te komen. We betraden het natuurgebied via een klaphek.

De wandelgasten genoten hier ondertussen van stukjes pannenkoek met limonade. Met passage van een bosgebied kwamen we uiteindelijk weer in de bebouwde kom van Vaasa en wandelden vervolgens langs de waterkant naar de finish in Villa Hietalahti.

Op zondag 10 augustus liepen we aanvankelijk in oostelijke richting naar het station. Bij Asevelikylä gingen we de bossen in en ontdekten daar enige kunstwerken langs het Edvinspad. We kwamen vervolgens nog door verschillende plaatsen zoals Teeriniemi, Kiilapalsta en Haapaniemi. Voordat we in heuvelachtige bossen terecht kwamen passeerden we eerst nog de golfvelden van Kråklumd.

In Korsholm viel speciaal de kerk op en daar hadden we eveneens een mooi uitzicht op kasteel Mustasaari en de ruïnes in het oude deel van Vaasa. Ook vandaag was de finish bij Villa Hietalahti.

Het was een mooie wandeldriedaagse. Het weer was goed. Er namen 603 wandelaars deel, waarvan 128 Nederlanders. Om 15.45 uur vertrokken we van Hotel Silveria en haalden daarna de militairen op. Vier uur later arriveerden we in Turku, waar we inscheepten voor de overtocht naar Stockholm. Daar kwamen we op maandagochtend 11 augustus aan. De rest van de dag reisden we in zuidwestelijke richting naar Helsingborg met tussenstop in Gränna. Per boot voeren we van Helsingborg naar Denemarken.

In Kopenhagen maakten we een rondwandeling over de kade tot bij de beeltenis van de zeemeermin. Na die wandeling reed de bus verder naar het paleis Amalienborg. Hier kregen we gelegenheid om een wandeling te maken rondom het paleis. Tot slot werd nog Tivoli en het winkelcentrum bezocht. Hier konden we in een van de restaurants ook de inwendige mens tevreden stellen. Daarna namen we afscheid van de militairen die nog wat langer in Kopenhagen bleven. Wij stapten over in een andere bus.

Na een overtocht per boot kwamen we op dinsdag 12 augustus aan in Duitsland. Met nog een tussenstop bereikten we uiteindelijk Apeldoorn en tenslotte Nijmegen, waar we om 6.30 uur aankwamen. Daarna reisde ik per trein naar Baarn, waar ik tegen 9.00 uur arriveerde.

Herperduin is het voormalig stuifzandgebied dat grotendeels in cultuur was gebracht. Het bestaat nu voornamelijk uit naaldbos en met heggen omzoomde landbouwgronden. De heggen bieden plaats aan diverse diersoorten.

In het zuidoostelijke deel komen de das en de vos voor. Herperduin is eigendom van de gemeente Oss (Ravenstein).

In dat gebied wandelden we over zandwegen en bospaden met vele kronkelingen. Na een tijdje kregen we

bij een splitsing van fietspaden verzorging, die bestond uit gevulde koek met koffie of thee. Na de verzorging kwam er ook een duidelijke verandering in het parkeers, het werd zelfs iets heuvelachtig. Er verschenen meer klaphekken en diverse vennetjes (o.a. het Ganzeven). Nadat we de 'ups' en 'downs' in het parkeers achter ons hadden gelaten, naderden we een asfaltweg, die we enige tijd volgden.

Via de Heesche Baan en Heide kwamen we bij het café "Den Handwijzer" te Herpen, waar de grote rust was. Na de pauze wandelden we wederom door een zandverstuivingsgebied en wat later ging het langs een waterplas terug het bos in. Nadat we via enige klaphekken terug aan een bosrand kwamen, was er verzorging bij een woning.

Willy en Tijs in Peru (deel 2)

Door: Willy Veugelers

Buenos días todo,

..... 's- Avonds zat ik te twijfelen of ik nou mijn haren zou laten afknippen of niet. Dit is natuurlijk veel makkelijker, maar het nadeel is dan dat je met een pet moet lopen, waar ik een hekel aan heb.

8 mei 's morgens toch wat twijfels. Zou die taxi-chauffeur het wel goed hebben begrepen. Maar om 6.55, 5 minuten voor de afgesproken tijd gaat de bel. Taxi!!!! Hoe betrouwbaar die mensen zijn, zeg. Voor hem is het ook maar een gok. Hij moet die rare gringo's ook maar geloven. Na een gezellige rit, waarin ik ook wat werd ingewijd in het Quecha (koe, schaap, ezel zoiets), wat ik trouwens weer meteen vergeten was, kwamen we in Macashca aan op 3500 meter hoogte. In onze gids stond dat dit een zeer weinig door trekkers bezocht dal was. Dit was ook te zien aan de mensen die we tegenkwamen. Ontzettend nieuwsgierig. Ze willen vooral weten hoeveel al je spullen kosten. Kinderen zijn hier wel veel vriendelijker dan in de grote steden, waar ze blijkbaar alleen maar kunnen schooien. Ze begroeten je heel vriendelijk doch een beetje ang-

Hier kregen we de gevulde koeken die eerder waren blijven liggen en met een keus uit thee, koffie of limonade werd de spijsvertering in goede banen geleid. Na de verzorging volgden we nog vele verharde wegen en kruisten we weer de snelweg via een viaduct om te kunnen tergrkeren naar Schaijk.

We naderden het plaatsje over rustige en bosrijke wegen tot aan de drukke asfaltweg in het centrum van dat dorp, waaraan ook het restaurant "Nieuw Schaijk" ligt. Hier kwamen we om 15.00 uur aan.

Het was een mooie, maar pittige wandeltocht met veel afwisseling. Eerst leek het weer op te klaren, maar dat viel tegen. Aan deze tocht namen 35 wandelaars deel.

stig. Tijdens een korte pauze bij een riviertje zagen we 3 meisjes in de verte aankomen. Ze durfden niet verder te lopen. Ik heb ze echt moeten roepen voordat ze durfden. Vreemd om mee te maken. De vallei waarin we omhoogliepen, eindigt bij Laguna Rajucolta, een meer op 4300 meter. Dit zouden we vandaag niet redden omdat dit onze eerste dag met rugzak was. Ik had vooral last van mijn rug. Op 4100 meter was het genoeg voor deze dag, daar het ook bewolkt werd, wat het daarna elke dag werd rond 3 uur. We hadden net de poort van de ingang van het park achter ons gelaten. We hadden dus een fijn plekje uitgezocht, waarna we er achter kwamen dat hier stieren graasden. Na de kat uit de boom gekeken te hebben, bleek echter dat deze beesten banger voor ons waren dan wij voor hen. Even later kwam de "vallei-wachter" terug van zijn dagelijkse tocht naar het einde van de vallei, waar zijn kudde ligt te grazen. We moesten een schrift tekenen en een kleine bijdrage betalen. Dit is normaal in Peru. Van dit geld worden de Nationale Parken onderhouden. Bij het koken dacht ik lekker op de grond te kunnen gaan zitten. In de Andes komen echter van die kleine vervelende grondcactussen voor van nog geen 2 centimeter hoog. Nou jullie raden het al, daar ging ik dus met mijn bips middenin zitten. Het halfuur daarna heb ik met mijn broek op mijn knieën, en een Tijs die dubbel lag, zo'n 50 netels uit mijn achterwerk kunnen trekken, wat wel als voordeel had dat ik niet hoefde te koken. Later tijdens de trek zou Tijs gelukkig ook nog in aanvaring komen met deze plant, met zijn hand, waarna ik natuurlijk dubbel lag.

Op **9 mei** stonden we om 6.30 weer naast de tent, dan komen nl. de eerste zonnestrallen te voorschijn. Bij het ontbijt kwam onze vriend de "vallei-wachter" weer met ons babbelen. Hij bleek ontzettend nieuwsgierig te zijn.

We zouden hem hierna nog een paar keer tegenkomen. Na een paar uur lopen kwamen we bij het meer aan op 4300 meter hoogte. Machtig mooi. Je ziet in dit meer het spiegelbeeld van de berg Huantsan van 6300 meter, die vanuit dit meer lijkt op te rijzen. Zo nu en dan hoor je de gletsjer gewoon bewegen, wat zich uit in een angstaanjagend gekraak. Hierna door het dal teruggelopen tot 4220 meter.

10 mei kwamen we 's-morgens onze vriend weer tegen, echter nu met aanhang. "Amigo´s, que tal!!" Op zo'n 4000 meter moesten we via een pas van 4300 meter onze volgende vallei in zien te komen. Bovenop konden we echter het pad niet meer vinden, en zijn we maar rechtstreeks naar de ingang van deze vallei, die allang zichtbaar was, gelopen. Inmiddels begon het er al vrij dreigend uit te zien en hadden we eigenlijk ook al genoeg gelopen. We kwamen echter in een klein gehuchtje uit. Je moet nooit bij een bewoonde plaats kamperen, daar het risico van diefstal zelfs hier in de bergen bestaat. We moesten dus nog een stuk de vallei in lopen, die echter de eerste kilometers ontzettend smal is met aan weerszijden rotswanden. Het was dus een heel zoek om een geschikte plaats te vinden.

Op 11 mei kwamen we 's-morgens meteen bij de officiële ingangspoort van deze vallei aan. Deze was op slot. We zijn hier dus maar overheen geklommen, wat niet meevalt met een rugzak van 25 kilo in je nek. Bij de volgende rust kwam er echter een man naar ons toe die begon te zeuren dat we een "authorisation" nodig hadden. Na wat praten zeiden we dat we dan maar teruggingen. Nou dat hoefde nou ook weer niet. Toen liet ik hem een briefje van 5 soles zien, en plotsklaps waren we zijn "amigo´s" en was alles "bien" en mochten we verder. Even later zagen we hem trouwens langs de rivier staan in zijn blootje: hij waste zich in het ijsskoude gletsjerwater. Op zo'n moment besef je wat een luxe een warme douche is, iets wat wij heel gewoontjes vinden. Ook hier stonden weer veel stieren en koeien, echter nu met kleintjes. Lief!!! Alleen moeder- koeien blijken ineens niet meer zo lief: daar kwamen we snel genoeg achter. We liepen fijn over het pad, links en rechts wat struikjes. Plots kwam rechts van me ineens een grote zwarte koe, blazend en met zijn achterpoten zwaaiend uit de struikjes gesprongen. Kiekeboe!!!! Wat zijn die beesten dan ineens groot zeg!!!! Gelukkig bleef het hierbij toen we rustig verder liepen. Ik heb wel nog 5 minuten met trillende benen verder gelopen. De rest van de dag hebben we koetjes met kalfjes maar fijn ontweken, door er met een grote boog omheen te lopen. Op 4300 meter kwamen we bij het einde van de vallei bij Laguna Shallap. Hier was een groot werkkamp, omdat ze een dam aan het bouwen waren. Maar het was zondag dus was er niemand. Bij verschillende aardbevingen in de laatste eeuw zijn er diverse dorpen en steden in dit gebied totaal verwoest, doordat enorme stukken gletsjer afbreken en in zo'n gletsjermeer terecht komen, wat een vloedgolf veroorzaakt die tijdens

het naar beneden donderen stukken aarde, bomen enz. meesleurt en met enorme kracht de dorpen onder in de vallei verwoest. Het bekendste voorbeeld is Yungay, waar een modderstroom de totale stad bedekte. Alleen de spits van de kerktoren stak er nog bovenuit. Ter nagedachtenis van de bewoners is er een monument opgericht en is er geen andere stad bovenop gebouwd. Zelfs de kerktoren is nog te zien. 2 jaar geleden ben ik daar geweest. Indrukwekkend. Met behulp van het buitenland zijn en worden in veel meren dammen gebouwd. Zo ook hier. Hierna teruggelopen tot 4050 meter. Na het eten kwamen er opeens allemaal mensen met oude transistorradio's naar boven gelopen. Dit bleken allemaal "dam"-arbeiders te zijn, die na het weekend weer aan het werk moesten. Deze mensen lopen dus elke zondagavond deze urenlange tocht omhoog. Blijven tot vrijdagavond in het kamp in de bergen, en lopen dan terug. Ongelooflijk, wat een leven... We hadden wel geluk die avond wat betreft het weer. Geen wolken, waardoor we eindelijk, na de vorige avonden voor niets in de ijzige kou te hebben gewacht, een schitterende zonsondergang te zien krijgen. In de vallei is het op den duur donker, maar de sneeuwtoppen liggen dan nog in een knalrode gloed te baden. Echt zo schitterend. Daar doe je het allemaal voor.

Toen we eindelijk in de tent lagen hoorden we opeens een gestommel. Stonden er opeens 4 koeien om onze tent. Na wat "ksst, ksst" gingen ze nog niet weg. Toen ben ik er maar als een volleerd koeiendrijver achteraangegaan. En ze gingen weg, en allemaal de goede kant op. Ik heb altijd al het vermoeden gehad dat ik ben gereïncarneerd en in mijn vorige leven koeiendrijver was.

Op 12 mei niet ontbeten omdat het achter in het dal wel erg donker werd. Na een uurtje, we waren net met veel moeite over het hek geklommen, klaarde het op en gingen we bij het hek ontbijten. We zaten nog geen 10 seconden, komt er een man met de sleutel aanzetten. Leuk!!!

Vandaag is het de bedoeling dat we helemaal teruglopen naar Huaraz, een afdaling van 1000 meter. Van 4000 naar 3000 meter. Op ongeveer 3800 meter komen we een jongen tegen die ook naar Huaraz loopt. Hij loopt met ons mee en we praten wat. Op 3400 meter kom je een dorpje tegen waar je een "collectivo", een soort taxi kunt nemen. Wij willen echter het hele stuk lopen, terwijl hij van plan was om de taxi te nemen. Nu weigert hij dit omdat hij ons niet alleen wil laten en het hele stuk met ons mee wil lopen (heeft misschien ook te maken met het feit dat we hem tijdens een pauze wat eten hebben gegeven). Blijkbaar voelde hij zich dus bezwaard als hij ons alleen zou laten. Ik moet zeggen dat ze het ook wel erg "stoer" vinden om met ons gringo's gezien te worden. Maar toch... We kwamen in Huaraz aan waar we onze intrek namen in Hostal Belen. Het eerste wat we deden was een fles (0,6 liter zijn ze hier) bier pakken. Genieten!! Achteraf beter niet kunnen

doen, want blijkbaar vond mijn maag dat niet zo'n goed idee. Dit kwam me te staan op mijn eerste ontmoeting met "Montezuma's Revenge", reizigersdiarree.

's-Avonds pakt Tijs een warme douche, waarna ik aan de beurt ben. Dus ik sta in de douche ingezeept en wel, "blubblubblb", water op. Tja, dat krijg je in deze landen.

13 mei 's-Morgens weer proberen te pinnen, wat gisteravond met alle pasjes bij alle automaten niet lukte. Nu gelukkig wel!!! Hierna bij een kraampje gegeten. Je kunt bijna overal bij verschillende kraampjes vers geperst sap en sandwiches krijgen, voor zo'n 30 eurocent per stuk. We wilden dus een ananassap en een broodje kaas met ei. Bleek de kaas op te zijn. Dus wij zeiden dat we dan alleen ei wilden. "Nee" dit kon niet, wij waren klanten en kregen dus kaas. Wordt een zoontje met wat geld op zijn fiets de markt opgestuurd om kaas te halen. Al weer een voorbeeld van hoe de mensen hier zijn.. Kunnen Europeanen wat van leren. 's-Avonds zijn we bij een pizzeria gaan eten omdat we de rijst zat waren. Het nadeel is dan dat je ineens tussen de toeristen zit, omdat deze blijkbaar vrijwel allemaal niet inzien dat het ook de moeite loont om het lokale voedsel in de typische restaurantjes te proeven. Wat hebben we ons geërgerd!! Komen ze binnen: klimkieren aan, zonnebril op terwijl het donker is, allemaal schreeuwen om het hardst enz. Nou ja, het eten was lekker, net zoals het biertje, en we hebben kunnen lachen om deze idioten. Nu, vandaag **14 mei** weer bij hetzelfde kraampje sap gedronken. Bleek dat moeder even naar de markt was. Dus die kinderen beginnen voor ons sap te maken. Met z'n allen sinaasappels schillen, daarna met twee man aan de pers hangen... Schattig om te zien. Daarna komt moeder terug en geven haar bij het afrekenen wat geld voor de kinderen. Dankbaar!! Hierna hebben we nog een fijn gesprek met haar gehad.

Jullie zien aan de lengte van dit bericht dat je ontzettend veel meemaakt, indrukwekkende dingen die je aan het denken zetten. En dit zijn nog alleen maar de hoogtepunten.

Episode vanaf 14 tot en met 20 mei

Nou daar ben ik weer, ...moe maar voldaan. Onze eerste serieuze trektocht zit er al weer op. Maar laat ik beginnen waar ik gebleven was. Na op 14 mei 4 uur!achter de PC gezeten te hebben om een spannend verhaal voor jullie te schrijven, werden we bij het afrekenen behoorlijk uitgelachen door een plaatselijke schone van het desbetreffende internet-café. Blijkbaar gebeurt het niet vaak dat gringo's 4 uur achter een PC zitten. Na het pand verlaten te hebben kwam ik erachter dat ik mijn dagboek vergeten was. Ik terug. Vraag ik heel netjes of ik een computer kan gebruiken. Je had haar ogen moeten zien.....

De 15e hebben we vooral besteed met het inkopen doen voor de trektocht. Dit is best een gepuzzel. Eerst moet je uitzoeken hoeveel dagen je denkt weg te blijven dmv kaart en trekkinggids. In die gidsen staat nl. alleen het

aantal dagen aangegeven dat je erover doet als je gebruik maakt van ezels om je spullen te dragen, en een gids. Daarna ga je op zoek naar eten. In Nederland is dit geen probleem omdat er daar genoeg ingevroren maaltijden te verkrijgen zijn. Hier moet je echt creatief zijn en de hele markt afspeuren. 's-Avonds wilden we weer pinnen, omdat we na deze dag 3 weken geen pin-auto-maat meer tegen zouden komen. Dit lukte weer niet, dus hebben we maar uit nood onze eerste van de zes traveller-cheque's verzilverd.

16 mei om 5 uur opgestaan, want om 6.30 zou de bus vertrekken. De trek die we gaan doen heet de "Santacruz trek". Dit is een heel bekende tocht in Peru en daardoor heel druk. Daar het echte hoogseizoen nog niet begonnen is, besloten we haar nou al te doen. Ook doen we haar in de tegenovergestelde richting, omdat we dan hoger beginnen en dus niet zoveel hoeven te klimmen. We beginnen in Vaqueria op 3400 meter, lopen in 2 dagen naar Punta Union, een pas op 4800 meter, en dan in 3 dagen naar Cashapampa op 2900 meter. Richting Vaqueia gaan echter alleen de goedkoopste maatschappijen. Dit was ook te zien aan de bus. Bah... De broodkruimels lagen letterlijk te schimmelen in de stoelen. Daarbij was de beenruimte zo klein dat vooral Tijs met zijn knieën in zijn nek zat. En hij is al zo stijf als een plank. Ook met het aantal passagiers kijken ze niet zo nauw. Het hele gangpad zat vol. Naast me zat een Peruaan die zo vreselijk stonk... Daar moet je dan 4 uur naast zitten. Toch is het leuk om mee te maken om als enige gringo's in een bus vol met Peruanen te zitten. In Vaqueria werden we dus letterlijk gedropt. De bus stopt, iemand loopt naar achteren, gooit letterlijk je bagage midden op het zandpad en daar sta je dan in een dorpje met 4 huizen op 3400 meter in "the middle of nowhere", aangegaapt door drie oudjes, een koe en een varken. Vreemd. Maar ze wezen ons wel het begin van ons pad. We waren nog geen 10 minuten onderweg of we kwamen de eerste andere trekkers al tegen. Eerst de ezels met hun bagage en dan de lopers zelf. Ben je ze voorbij lachen ze je volgens mij keihard uit, omdat je zo stom bent om niet 10 dollar voor een ezel te betalen en zelf 25 kg omhoog sjouwt. Ook aan de kinderen merk je dat het een drukke route is. Kom je een kind tegen, zeg je "ola". Verwacht je dat ze ook "ola" zeggen. Nee!!! "carramello". Zal dus wel het plaatselijke groetwoord zijn denk je op den duur. Dus tegen het volgende kind dat je tegenkomt zeg je: "carramello". Die smoeltjes dan!!!!

We hebben deze avond geslapen op 3800 meter. Nu, **17 mei** de grote dag. Bijna 1000 meter recht omhoog naar de Punta Union op 4760 meter. Om 6 uur op, slecht weer: regen, later zelfs hagel. Maar ja, toch maar rustig aan op pad. Voor Tijs zou dit weer een hoogte-record worden, voor mij ook met backpack. Zonder ben ik een keer op 5450 meter geweest. Je moet je voorstellen dat er op zo'n hoogte veel minder zuurstof is. Op 5100 meter is er nog maar 50 % zuurstof aanwezig. Dus

op den duur is het 5 minuten lopen, 2 minuten rusten. Des te hoger je komt des te korter het lopen en des te langer de pauze. Op de 8000-meter bergen in de Himalaya is het bv. zo dat je boven de 8000-meter 1 stap zet en weer een minuut moet rusten om op adem te komen. Na een zware klim toch boven gekomen, maar helaas door het slechte weer geen uitzicht, en dat terwijl het uitzicht hier een van de beste zou moeten zijn van de Cordillera Blanca. Jammer. Volgende keer beter denk je dan. Bovenop kwamen we een paar Nederlanders tegen. Deze waren hun ezels en hun gids kwijt. Even later komt die gids met al hun bagage, dus voor drie man, op zijn schouders, alsof het niets is, aangelopen. Bleek dat hij zijn ezels tijdens een graaspauze, als de bagage wordt afgeladen, niet goed in de gaten heeft gehouden, en ze er dus vandoor zijn gegaan richting huis en warme stal. Geef ze eens ongelijk. Maar je, daar sta je dan op 4800 meter met je spullen!! Nog een stuk naar onder gelopen en geslapen, op 4360 meter. De 18e was het 's-morgens weer slecht weer, en zijn we maar blijven liggen tot 8 uur toen het eindelijk een beetje droog werd. Een stuk naar onder gelopen waar we een zijdal ingingen, vanwaar je een mooi uitzicht zou hebben op de achterkant van de Alpamayo, een berg die een aantal jaren geleden uit is geroepen tot de mooiste berg op aarde, door een Duitse bergsportvereniging, iets waar veel mensen het niet mee eens zijn, waaronder ik. Teruggelopen tot een uur of 2. Lekker vroeg gestopt op 4050 meter.

Op tijd koken en relaxt wat lezen en muziek (bedankt nog Ruud!) geluisterd. Tijdens het koken, het was gelukkig even droog, kwam er opeens een "arrieros", ezeldrijver, aangelopen. "Ola amigos". Zo, wat aardig, dachten we. Fijn mee gepraat. Maar op den duur, toen we het over het slechte weer hadden, kwam de aap uit de mouw. Hij had al 2 nachten niet kunnen slapen van de kou en vroeg dus of hij bij ons in de tent kon slapen. Sta je dan met je bek vol tanden. "Ik niet praat Spaans" kun je dan wel ineens zeggen, maar ja, daar trapt hij natuurlijk ook niet meer in. Aangezien onze tent al eigenlijk te klein is voor ons tweeën, hebben we dit toch moeten weigeren. Maar je wordt dan wel weer even met je neus (en volgens Tijs is die van mij al niet zo klein) op de feiten gedrukt. Wat een hard bestaan hebben die mensen. Wij slapen lekker in een tent in een donzen slaapzak waarin je het uit kunt houden tot 25 graden onder nul, en zij onder een boom onder een stuk zeil met alleen een dun dekentje.

De 19e was het eindelijk goed weer. Lekker rustig naar beneden gelopen. Het was helemaal opgeklaard, waardoor we nu pas zagen in wat voor een schitterend dal we steeds gelopen hebben. Overal om je heen schitterende sneeuwpieken van om en nabij de 6000 meter hoog. Op den duur waren we wel even het pad kwijt. We kwamen hierdoor midden in de vallei te lopen, waar de bodem zeiknat was. We moesten ook een paar riviertjes over. Het ging steeds goed, tot ongeveer de

laatste. Ik dacht het makkelijk te halen, maar op het moment dat ik aan de overkant terecht kwam, brak een stuk oever af, waardoor ik door het gewicht van de tas achterover viel. Op een of andere manier wist ik me echter naar voren te gooien, waardoor de schade beperkt bleef tot een nat been. Komt Tijs aangelopen: "Voerum doojje det ?" Tjongejonge, schoppen zou je hem dan kunnen. Even later werd je je ook weer bewust van de vercommercialisering van deze route. Op 4000 meter, midden in de bergen, staat er opeens een stalletje waar je bier kunt kopen. 's-Avonds rustig in het zonnetje de tent opgezet en lekker voor de tent, met uitzicht op de bergen, een cd-tje geluisterd. Heerlijk. Daar doe je het voor. Of zoals een vriend en ex-reisgenoot, René Bretveld, poogt te zeggen: "Geniet van het leven, want het duurt maar even".

De volgende morgen **20 mei**, weer in het zonnetje, rustig het laatste stuk naar beneden gelopen naar Cashapampa, 2900 meter, het eerste dorpje na 5 dagen lopen. Meteen een "collectivo" gevonden die ons voor een paar dubbeltjes naar Caraz bracht, een klein niet-toeristisch stadje, waar ze inmiddels wel al internet hebben zoals jullie merken. Relaxed om eindelijk na 4 dagen geen toeristen tegen te komen. Ook is hier het echte Peruaanse leven veel beter te ontdekken dan in Huaraz, wat gewoon een toeristisch centrum is geworden. Vooral om hier over de markt te lopen is een bijzondere ervaring. Ze hebben bijvoorbeeld ook een overdekte markt, waar alleen eten wordt aangeboden, wat ook direct opgescheept en opgegeten wordt. Je ziet hier dus alleen maar mensen, op een rijtje, hun maaltijd nuttigen. En druk, en lekker ruiken. En voor bijna niks. Maar als je dan ziet hoeveel vliegen er binnen rond vliegen, duizenden... Dan bedank je er snel voor. Alleen het zoeken naar een hostel in zo'n stadje valt tegen. Maar uiteindelijk er toch eentje gevonden. Oud, niet smerig, goedkoop, dus perfect voor ons. Maar toen wilde ik gaan douchen, want ja, daar heb je wel zin in na 6 dagen. Dus ik stap de douche binnen. Wat een constructie zeg. Ik had al gemerkt dat de elektriciens van Peru al niet de secuurste waren, maar wat ze hier geflikt hadden: komt een verroeste waterleiding uit de muur, met daaraan de douchekop. Om warm water te krijgen, hebben ze aan de douchekop een verwarmingselement gemonteerd. Vandaar uit gaat een elektriciteitsdraad, met plakbandjes vastgemaakt, midden door de douchecabine, naar een schakelaar, ook nog in de cabine. Met die schakelaar, die helemaal niet geaard is en er open en bloot bij hangt, zet je 220 volt op dat verwarmingselement, wat dan het water moet verwarmen. Levensgevaarlijk!! Dus je staat je dan onder een pisstraaltje, ervoor zorgend dat je niet teveel spat, te wassen. 's-Avonds super gegeten en weer bijna voor niks, en "helados cerveza" gehad, bier-ijs. Apart. Nou, we blijven hier nog een paar dagen, gaan dan de "los Cedros" lopen. Ongeveer de zwaarst tocht in dit gebergte, 10 dagen, met een zevental passen van boven

de 4000 meter. Onbegonnen werk eigenlijk met een rugzak. Maar ja, we zullen wel weer zien. Ik heb er in

Hallo wandelaars

Dinsdag 5 augustus zijn Kees en ik naar Limburg vertrokken om deel te gaan nemen aan de Heuvelland Wandelvierdaagse. We zijn al op dinsdag gegaan omdat we op woensdag een bezoek wilden brengen aan Maastricht.

Wij verblijven in een heel goed en mooi hotel en maken van dit wandelbezoek aan Limburg tevens een vakantie-week. Gezellig dus! Kees was erg in zijn nopjes, ondanks alle omstandigheden. Maar daar wil ik jullie niet mee vermoeien. Kees is hier in Maastricht geboren en hij heeft er de eerste 4 jaar ook gewoond, samen met zijn ouders. Het was voor hem dus een extra leuke dag. Fijn toch!

Donderdag 7 augustus zijn we begonnen aan de Heuvelland 4Daagse. Kees ontbeet om 6.30 uur en startte om 7.00 uur voor zijn etappe op de 42 km. Het weerbericht voorspelde heet weer met een temperatuur rond de 40 graden. Ik ging om 7.30 uur naar de ontbijtzaal om er tegen aan te kunnen voor een grote afstand. Maar ik moet ook aan mijn gezondheid denken en daarom vertrok ik om 8.15 uur op de 14 km en dat is ook leuk. Ik was om 11.15 uur al binnen, dus ruimschoots op tijd voordat de echte hitte begon. Kees heeft zijn verstand ook eens een keertje laten werken en hij koos voor de kortere afstand van 28 km. Ook Kees moet aan zijn gezondheid denken en besloot de andere dagen ook voor deze afstand te kiezen en voor mij zijn 14 km meer dan voldoende.

Vrijdag 8 augustus. Kees ging weer vroeg ontbijten zodat hij om 7.00 uur kon starten op de 28 km. Het zou weer net zo heet worden als gisteren. Je zou hier bijna smelten met die verschrikkelijke temperatuur. Om 7.30 uur ging ik ontbijten en stond rond 8.15 uur aan het vertrekpunt om aan mijn afstand te beginnen. Het parkoers was evenals gisteren heel mooi en heel erg goed gepijld. Mooi voor de grote hitte, was ik alweer om 11.15 uur terug bij de finish. In ons eigen hotelletje heb ik daarna fijn geluncht en dat was heerlijk.

Op zaterdag kon Kees wederom rond 7.00 vertrekken voor zijn 28 km. Ikzelf stond om 8.15 uur klaar voor vertrek. Het was goed dat wij onze verantwoordelijkheid hadden genomen om niet voor de lange afstanden te kiezen. En, juist op deze iets kortere

ieder geval weer ontzettend veel zin in.

Ik hoop tot schrijfs, adios, groet, Willy Veugelers

afstanden hebben wij extra genoten van de wandelingen. Dringend was geadviseerd om onderweg geen alcohol te drinken. Ik was weer ruim voor 12.00 uur binnen. En onderweg heb ik erg genoten. Toen Kees tegen 14.00 uur binnen was, hebben we bij een tentje nog iets lekkers gegeten. Het was een leuke dag. Zondag 10 augustus was alweer de laatste etappedag van deze 4Daagse in het Limburgse heuvelland. Net als de voorgaande dagen was het parkoers geweldig en ook de temperatuur steeg weer behoorlijk. Kees vertrok om 7.00 uur en ikzelf om 8.15 uur. Bij elkaar geteld was dat voor Kees toch 112 km en voor mij 56 km bij een temperatuur van 40 graden. Toen wij aan de finish kwamen, kregen wij een mooie roos. Ja hoor, dat is best leuk.

Toen ik tegen 13.30 uur in verte keek, zag ik een leuke vent aankomen. En, inderdaad, het was Kees. De muziek speelde terwijl iedereen over de finish kwam. En zo werd het een gezellige wandelweek, deze leuke Vierdaagse was weer voorbij, maar wij bleven nog één dag.

Op maandag waren wij het wandelen nog niet verleerd en gingen te voet naar Maastricht. Vanaf ons hotel Holland toch al gauw 10 km. In Maastricht hebben we de oude kazematten bezocht en op het Vrijthof koffie gedronken. Daarna hebben we nog wat rond gekeken en zijn rond 15.00 uur weer naar Berg en Terblijft gegaan. Alles bij elkaar was het een mooi verblijf in Limburg.

Inge.

DE WANDELSPORTER

Ze lopen graag op verharde paden, ook wel in buitenwijken van steden, op alle plekken waar je denkt: is het hier nou mooi wandelen? Nee, dat is het niet, maar Wandelsporters kijken toch recht voor zich uit en nooit om zich heen. Als het je lukt een babbeltje met ze te maken - meestal lopen ze gewoon door - merk je dat ze erg prestatiegericht zijn. Ze willen in elk geval eens per jaar de Kennedymars van 80 kilometer lopen (motto: 'don't talk, walk'). Ze hebben een kleurig trainingspak aan en gewone, lage sportschoenen, geen hoge wandelschoenen. In de heuptas ('want Een rugzak gaat zo zweten') zitten isotone dorstlessers en verantwoorde mueslirepen.

THE NORTHUMBRIAN COASTLINE WALK (1)

DAGBOEKVERSLAG GESCHREVEN DOOR: CHRISTIAAN KOEHLER

Deze weinig bekende 'Long Distance Walk', in 1988 ontworpen door Ian Smith, loopt van uit Marshall Meadows op de Schots/ Engelse grens naar het zuidelijk gelegen North Shields bij de havenstad Newcastle.

De 'Scandinavian Seaways' vaart ons van IJmuiden naar Newcastle on Tyne met een 20 jaar oud opgekalefaterd schip in een naar stookolie stinkende hut. Maar dit euvel wordt ruimschoots gecompenseerd met een uitstekend dinner-buffet van verrukkelijke visgerechten. Aan boord ontmoeten we een bevriend echtpaar op weg naar Schotland. De man, een voormalig zeevaarder, haalt zijn hart nog eens op wanneer de captain ons uitnodigt voor een kijkje op de brug om kennis te nemen van de modernste navigatiemiddelen.

Het binnenlopen door de wijde River Tynemonding is een indrukwekkend schouwspel van het omvangrijke Newcastle, dat zijn naam ontleent aan een in de 12de eeuw gebouwd kasteel op een voormalig Romeins fort. De faam van de ooit zo beroemde steenkolen overslaghaven is inmiddels wel achterhaald.

We bezoeken eerst de overdekte Grainger Market, anno 1830. Over smalle gangpaden schuifelt het koopgrage publiek langs stalletjes boordevol spulletjes, levensmiddelen, groenten en vooral veel torenhoog opgestapeld vlees. En tussen al dat gekrioel worden met veel behendigheid geslachte varkens en stukken rund per kruiwagen open en bloot aangevoerd om ter plekke te worden uitgebeend.

Daarna gaan we per trein naar de van oorsprong Schotse vestingstad Berwick upon Tweed. We kijken onze ogen uit op het kustgebied, waarover onze trektocht zich zal uitstrekken.

De trein rijdt opzettelijk langzaam over de in 1870 gebouwde 40 meter hoge 'Royal Border Bridge' om de reizigers volop gelegenheid te bieden van het betoverende uitzicht te genieten.

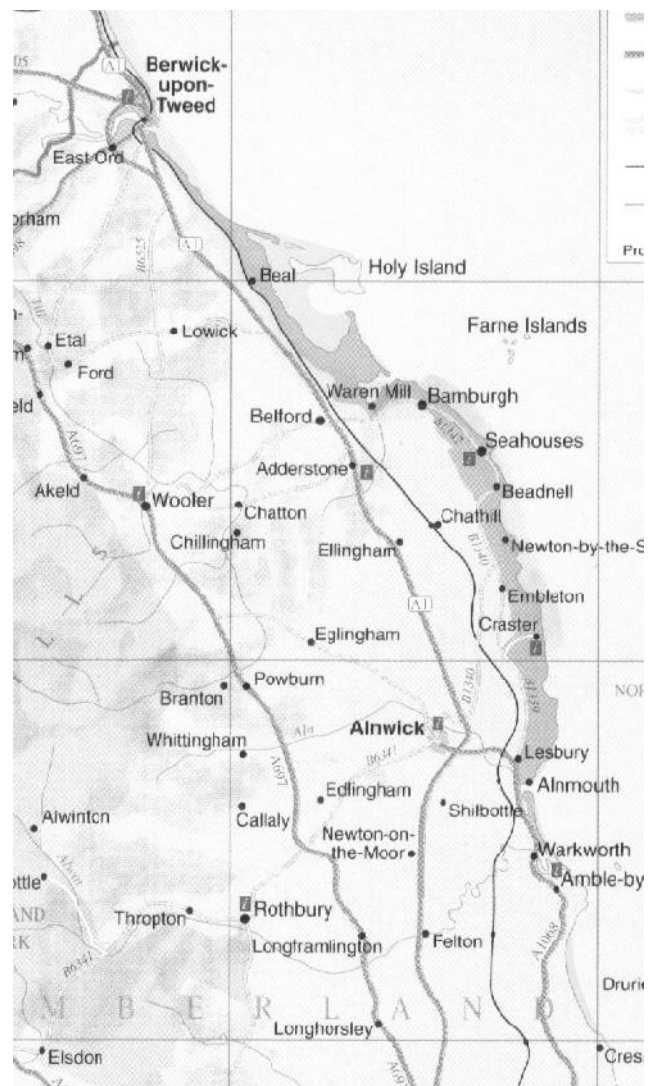
Na een vriendelijke ontvangst door Penny Weeks van het Aletsa Guest House verheugen we ons op een rondgang door het historische, prachtige stadscentrum, omgeven door een vestingwal, de zgn. 'The Elizabethan Ramperts'. De daarin gelegen stadspoorten als 'Cowe - Shore - en Scots gate' met, let wel, de oorspronkelijke puntgave bestrating, zijn verkeersvrij. De vrij begaanbare en gladgeschoren grasmatten liggen er als een biljartlaken bij: 'dog fauling' is een strafbare doodzonde. Bij 'Fisher's Fort' staat een opmerkelijk kanon van Russische makelij, buitgemaakt in de Krimoorlog.

We ronden de tocht af in 'Andrew's Bar' met een verrukkelijke schotel van 'Lamb's Calvados with black Guineas Beer' en duiken daarna in bed want morgen gaan we 'echt' wandelen. Dat 'echt' valt overigens wel mee; zo'n dikke 20 km op en neer van Berwick naar Marshall Meadows op de Schots/Engelse grens met een 'uitgeklede' rugzak want we overnachten nogmaals in Aletsa.

We volgen de kronkelige kust over wel 30 meter hoge, deels met gele brem begroeide Cliffs met rechts onder ons een vrijwel rimpelloze Noordzee.

Het is fris en wat heilig maar helder genoeg om de door weer en wind vervormde cliffs van 'Needles's Eye' te kunnen bewonderen.

Het is een broedplaats van meeuwen, aalscholvers, zeekoeten, alken en een enkele reiger.

Met uitzondering van een farmer, die wel erg graag wil weten, waar we vandaan komen en van plan zijn heen te gaan, krijgen we die dag géén mens meer te zien en dat nog wel vlakbij een immens grote caravansite.

Bij Marshall Meadows, het begin van Coastal Path, kussen we symbolisch de eeuwenoude grensnaal en keren

daarna om, zuidwaarts! Op zoek naar een wat afwijkende terugweg proberen we een landowner te raadplegen. Vergeet het maar; op een zeer onaangename toon laat deze Mister Hufter weten niet naar ons te willen luisteren en sluit vervolgens, met een levensgrote hond op de achtergrond, voor onze neus zijn tuinhek. Hij is gelukkig een uitzondering: nadien ontmoeten we louter vriendelijke en hulpvaardige lieden. We sluiten onze eerste wandeldag af met een barmeal in 'The Queen's Head'; hopelijk zal the Queen nooit zo zout gegeten hebben als wij! De 2de étape loopt van Berwick naar de Cause Way, een 2 km lange, smalle getijdenweg over een zandbank naar Holy Island.

We verlaten de stad over de 400 jaar oude uit 15 bogen bestaande brug om vervolgens langs de monding van de Tweed naar het Noordzeestrand te stappen.

Het uitzicht over de Noordzeebaai, met de stad en zijn hoge spoorbrug op de achtergrond, is dankzij een strak blauwe hemel betoverend mooi en fascinerend. Wat een schoonheid: om je rugzak er bij neer te gooien en ter plekke de dag verder uit te zitten. Het strand wordt geleidelijk smaller om uiteindelijk over te gaan in alsmaar hoger wordende steile cliffs, soms zo steil, dat menig 'Abseiler' zich daar, al bungelend boven de Noordzee, met veel bravoure komt uitleven.

En dan te weten, dat deze schitterende kuststrook tientallen jaren lang geteisterd werd door zwarte rookwolken uit de schoorstenen van de vele limestone (kalksteen) ovens.

De ter plekke gedolven limestone werd in ovens eerst sterk verhit en vervolgens met water geblust. De gebluste kalkresten dienden o.a. als kunstmeststof om de zuurgraad van de landerijen te verminderen. Behoudens enkele ovens en een door erosie wegwijnend weggetje, dat hieraan herinnert is er het prachtige natuurreservaat 'Philadelphia' ontstaan.

Uit de zee en het strand rijzen red-stone formaties op, die in het heldere zonlicht betoverende kleureffecten opleveren over het eveneens roodkleurige strand.

In deze uitgestrekte en schitterende kuststreek is vreemd genoeg geen mens te bekennen en dat nog wel met zo'n stad in de nabijheid. Het alsmaar breder wordende strand, de diepblauwe zee met Holy Island op de achtergrond geven een bevrijdend gevoel; wat een verrukkelijke gewaarwording alleen te zijn op de wel 2 km brede zandvlakte.

Elk waterstroompje richting Noordzee betekent een onderbreking, die al dan niet doorwaadbaar moet worden overgestoken.

De 'South Low' is er zo een. We moeten eerst een stuk landinwaarts om bij een soort krakkemikkig sluisje het riviertje te kunnen oversteken. De moeizaam begaanbare oever van kleverig slik vergt nog al wat inspanning.

En om de moed er in te houden wordt deze hindernis ook nog eens opgevrolijkt met de waarschuwing:

Beware: In this embankment are some deep pits.

En wat te denken van? ***Danger!: Quick sands.*** En? ***Beware: Unexploded missiles!***

Na deze verrassingen pakken we het strand weer op tot aan de Causeway om vervolgens landinwaarts te lopen naar ons B&B in West Mains, een uit 6 huizen met een onvermijdelijke pub bestaand buurtschapje aan de roemruchte A-1 van Londen naar Edinburgh.

Het gehucht schuilt achter één grote langgerekte eindeloos lijkende terp. Mags Chater, een voormalig professor, heet ons hartelijk welkom in haar gezellig ingerichte en comfortabele woning; B&B doet zij ter wille van 'social contacts'.

In 'The Plough' achter een boord vol *'chicken, rice, curry and a pint of bitter beer'* ontmoeten we de door Mags aangekondigde andere gasten; 'four ladies', waarvan de oudste 81 jaar is, en die hier de laatste étape van hun 340 km lange tocht met einddoel Holy Island aan het vieren zijn.

't Is koud en wat hazy wanneer we de volgende dag al vroeg de terp nogmaals over trekken naar de Causeway om Holy Island te bezoeken. We moeten immers rekening houden met de waterstanden, zowel voor de heen- als voor de terugtocht.

Het is nu afgaand tij en de 2 km lange Causeway staat op droogvallen. Wat een gewaarwording; aan beide kanten van de smalle weg klotst het langzaam wegzakkende Noordzeewater.

Een enkele auto passeert ons, we zijn de enige wandelaars.

Een busdienst brengt een handjevol toeristen naar het eiland.

Op zo'n 100 meter naast ons slingert het nog gedeeltelijk door het afgaande water aan het oog onttrokken, eeuwenoude pelgrimspad, 'n soort zandbank met stokken bebakend, waarover gisteren 1.000 pelgrims trokken om St.Cuthbert te eren en.....om zich te laven met het verrukkelijke abdijbier. Daarna keren de vrome bezoekers per bus terug naar de vaste wal.

Einde Causeway stappen we op het droogvallende strand van Holy Island naar de enige plaats Lindisfarne. In het doorbrekende zonlicht tekent zich langs de vloedlijn een rode gloed af; het is tot onze verwondering één groot lint van bloeiende Armeria (Engels gras) en dát nog wel in zout water.

In de 7de eeuw vestigde St. Aidan in Lindisfarne een klooster onder Keltisch bestuur. Zijn opvolger, St. Cuthbert, was onder jurisdictie

van de paus van Rome de eerste bisschop. Vikings en Denen teisterden daarna beurtelings het klooster en verjoegen tijdelijk de gemeenschap. Van de herbouw uit 1100 resteren indrukwekkende, omvangrijke goed geconserveerde hoge

boogvormige en dakloze ruïnes.

Je wandelt als het ware door de geschiedenis en in het museum doet men er nog een schepje bovenop met Keltische muzikale klanken.

Bij elke ruïne staat een brandschoon infopaneel met een kleurrijke afbeelding of plattegrond van de oorspronkelijke situatie; er blijft geen vraag onbeantwoord!

De abdij wordt omringd door schattige middeleeuwse vaak petieterige huisjes, het museum, de herbouwde St. Mary's Church en uiteraard wat eethuisjes.

Wij strijken neer in 'The Ship Inn'; het is er stampvol. De charmante gastvrouw serveert *'Lindisfarne meat with fresh cooked crab sandwich'*.

Met olijk kijkende oogjes weet zij er nog aan toe te voegen: *'besides beer and the nuns the main enjoyment of the monks.'*

Op de kop van het eiland rijst uit een dolerite rots een ongenaakbaar kasteel op, dat slechts via een steil pad bereikbaar is. Het is gebouwd uit stenen afkomstig van.....jawel, de abdij ruïne; óók een vorm van recycling!

De 'four ladies' op de hoogte zijnde van onze plannen raden ons aan de volgende dag niet de route langs de Budle Bay te nemen vanwege *'mud sands and dangerous dunes due to erosion'*. Ook de reisgids waarschuwt voor risico's. Daarom nemen we de bus naar het nabije Belfort om daar de route weer op te pakken. Maar ja, het schitterende historische centrum van Belfort pakt ons in en....we vergeten uit te stappen. We raadplegen de chauffeur. O, geen nood! Hij rijdt net zo lang door totdat in de verte zijn tegenligger in zicht komt, stopt, houdt zijn collega staande, smoest wat en wij stappen over en rijden vrolijk terug.

Wordt vervolgd...

Sagamarsjen 2003 te Verdal (Noorwegen)

Door: Ben van der Velden

Op zondag 17 augustus 2003 om 08.00 uur stonden Jan, Coby en ik op Schiphol klaar voor een rondreis door Noorwegen met deelname aan de 2-daagse Sagamarsjen in Verdal. Bij aankomst in Oslo stond onze minibus al klaar (die had Jago Mulder twee weken lang gebruikt voor een rondreis met een groepje Belgen).

Op zondagmiddag liepen we eerst door de winkelstraat Karl Johansgate, dominant gelegen tussen het Koninklijk paleis en de parlamentsgebouwen, de Domkerk, het moderne treinstation, het Akerslot en tenslotte de haven van Oslo met uitzicht op de Oslofjord. In het restaurant van Mr. Hong genoten we van de Mongolien BBQ. Na deze maaltijd gingen we per metro naar het Vigelandpark en zochten daarna ons bed op. Na een Noors ontbijt bracht de ferry ons maandagmorgen naar het schiereiland Bogdo en we bezochten achter-eenvolgens: het openlucht museum, het Vikingskippet, de Kontiki (het vlot van Heijerdaal) en het scheepvaartmuseum. 's Middags bezochten we het beroemde en statige stadhuis van Oslo (uitreiking Nobelprijzen) en gingen per metro naar de springschans Holmenkollen met het uitgebreide skimuseum. Moe maar voldaan kwamen we 's avonds aan in ons pension.

Dinsdag stond een 2 uur durende wandeling gepland over de Hardangervidda. Verschillende Nederlandse en Belgische wandelorganisaties organiseren meerdaagse huttentrektochten over deze hoogvlakte. De Hardangervidda heeft een oppervlakte van 80 x 100 km en wordt slechts bewoond door een kudde van 10.000 rendieren.

Woensdag stond een 2 uur durende overtocht van de Sognefjord op het programma. Het rondje Myrdal - Flam per Flamsbanen (op een traject van 20 km moet de trein 800m hoogteverschil overwinnen) ; Laerdal - Gudvangen per boot en Gudvangen - Myrdal per touringcar staat op het dagprogramma van tienduizenden toeristen (meest Japanners).

Wij deden alleen de boottocht.

Op donderdag stond de 110 km lange 'Sognefjellsvegen' (een toeristisch route dwars door het Nationaal park Jotunheimen) op het programma met een wandeling naar de voet van de Smorsabbreen gletsjer. Het weer was te slecht om het laatste stuk over de gladde stenen naar de voet van de gletsjer af te leggen. (Vorig jaar maakte ik met de gids nog de 6 uur durende gletsjer-oversteek vanaf Leirvasbu). Daardoor waren we vroeg in onze hytta (vakantiebungalow) in Lom en hebben we pannenkoeken gebakken. Eigenlijk maakten we steeds zelf onze eigen maaltijden in de hytta. Vrijdag stond ons een lange rit door het nationaal Park Dovrefjell naar Trondheim te wachten. Om 15:00 uur haalden we Corrie van het vliegveld Værnes (bij Trondheim) en reden we door naar onze hytta in Sul, waar om 20:00 uur de openingsceremonie was. Hier troffen wij de overige Nederlandse deelnemers van Eurotravel, Betuwe Expres en enkele individuen. Zij vertrokken direct na

deze ceremonie. Wij waren in 2 minuten 'thuis', stookten de kachel maar eens op en trakteerden onszelf op onze meegebrachte whisky, cola en wijn. Op zaterdagmorgen gingen we te voet naar het startlokaal en lieten ons per bus naar het beginpunt van de wandeling in Medstugan (Zweden) brengen. De eerste 10 km wandelden we langs een asfaltweg om daarna onze weg te vervolgen over een brede grindweg (Kong Carl Johans Vei, aangelegd in 1835) die langzamerhand transformeerde tot een spoor door het veen. Deze historische weg was vroeger berucht door zijn stuifsnieuw en/of onweer. Door het gereedkomen van een nieuwe weg in 1919 die meer geschikt was voor voertuigen verloor de historische weg haar waarde. Inmiddels zijn in deze nieuwe weg ook al weer de nodige bochtafsnijdingen gemaakt en zijn de bruggen van 1919 afgesloten. Op het hoogste punt (634 m) was de rust. Er staat een monument van koning Olav. Na de rust vervolgden we onze weg en kwamen bij een oud douanekantoor op een asfaltweg die ons naar het eindpunt in Sul bracht. Na aankomst gingen we ons douchen in het startlokaal en liepen naar onze hytta (op 200 m van de finish) . Een barbecue maaltijd zat er vanwege de weersomstandigheden niet in, maar de rivier waaraan de bungalow was gelegen was toch nog warm genoeg voor een zwempartij. We aten rijst met een saus.

Op zondag om 08:00 uur weer te voet naar de start in Sul. We wandelden in de westelijke richting via de kronkelende loop van de bergbeek, daarna het asfalt. Al gauw via paden langs schietterreinen met daarna veel stijfwerk met zicht op natuur en daarna de afdaling met veel rotsblokken onder de voeten, terwijl meer dan eens het water vanaf de bergen het pad kruist, teneinde ergens de hoofdstroom te bereiken. Ter hoogte van Klevdalen naderden we de asfaltweg, welke we enige tijd volgden via Vaterholmen naar Inndalen, waar de grote rust was en tevens de start van de 20 km. Na Inndalen volgden we de minder drukke weg naar Stene, waar we in noordelijke richting liepen naar Vuku met oversteek van een rivier. Na Vuku in westelijke richting via heuvelige wegen en via Leirådalen (laatste rustpost) naar het openluchttheater in Stiklestad, waar de wandeltocht eindigde. Op dat terrein werd muziek gespeeld en enkele toespraken gehouden. Het was aanvankelijk regenachtig weer en daarna klaarde het op. Na de sluitingsceremonie gingen we terug naar onze bungalow in Sul.

Op maandag 25 augustus 2003 om 8:00 uur vertrokken we en Corrie werd weer op de luchthaven afgezet. Wij reden door over de Wildstrasse naar Roros. Onderweg nog gestopt voor koffie, rendieren (in het wild) en twee elanden. In Roros kregen we een rondleiding door de Olavs kopermijn. Via de hoogvlakte van het Nationaal Park Rondane reden we naar Ringebu. We overnachtten in een van de huisjes op de berghellingen,

waar de Olympiërs tijdens de Olympische Winterspelen van 1994 te Lillehammer gehuisvest waren. Op maandag maakten we eerst een drie uur lange wandeling door het gebied waar in 1994 de langlaufroutes waren uitgezet. 's Middags reden we in zuidelijke richting langs het Mjosemeer (hier wordt de alternatieve Elfstedentocht gereden) naar Hamar.

In Hamar bezochten we het ijsstadion Vikingskipet. Na de lunch (een frietje in Hamar) reden we naar Gadermoen, 35 km voor Oslo. Coby en Jan stapten hier

op het vliegtuig en ik reed door naar Halmstad in Zweden. In deze stad wordt al 29 jaar een 3-daagse gehouden (in 2004 de 30-ste Lax-Marschen van 28 t/m 30 mei). 's Morgens heb ik hier eens rondgekeken en het beviel mij wel. Ik heb inmiddels besloten in 2004 naar de 30ste Lax-Marschen een (Trans-World) reis te organiseren. Woensdag reed ik vervolgens terug naar huis met voldoende kennis hoe in 2004 zowel 'Verdal' als 'Halmstad' in het Trans-World reisprogramma op te nemen.

CLUBREIS 23 AUGUSTUS: VAN POLLEUR NAAR REMOUCHAMPS

Door: Ad van Asten

Direct na de vakantie verwacht je geen grote toeloop voor een wandeldag naar de Ardennen en bij ons vertrek uit Eindhoven duidde er ook niets op dat het toch nog een goed bezette tocht zou worden.

Opstapplaats Leenderheide was wel wat drukker dan anders, maar Weert redde alles. Ook de bus die via Veghel en Nederweert reed was goed bezet. Veel nieuwe gezichten maakten de sfeer in de bus iets anders, maar beslist niet ongezelliger! De keuze van Toon en de andere organisatieleden om in Polleur zelf een koffiestandje in te richten voldeed prima. En na ons drankje met 'een gevulde koek' konden we aan de tocht van ruim 28 km beginnen. Er waren vandaag diverse afstandsvariaties mogelijk. Toon gaf ons bovendien nog enkele instructies mee voor

onderweg, maar het is niet helemaal duidelijk geworden of we het ook allemaal begrepen hadden!

Polleur ligt op het randje van de Hoge Venen, van onze kant af gezien dus vlakbij onze zuidelijkste grens. We konden daarom al vroeg starten. Ben trouwens vergeten even op de klok te kijken van de 'Onze Lieve Vrouwe en Sint Jacob kerk'. Hoe laat het precies was toen we vertrokken, maar dat zal zo tegen 10 uur geweest zijn. Trouwens dat de toren een gedraaide spits heeft, heb ik wel gezien. Het is daarom ook best mogelijk dat er helemaal geen wijzerplaten op de toren zitten!

We wandelen richting het riviertje de Hoëgne en gaan over een 'oude brug', die al dateert uit 1767. We hebben allemaal goede voornemens om ons vandaag precies aan de routebeschrijving te houden. Dus: als ik lees dat er links een kruis staat en rechts een beeld, en er een bordje staat met: Sart, Jalhay, terwijl we naar Spa moeten, begrijp ik al meteen dat ik geen 'voorloper' hoef te zijn en ik berg de papieren meteen in de reiszak..

Vandaag hebben we maar één Piet -de Tilburgse- in ons gezelschap, terwijl Joop ook graag leest; voor Willem en mij daarom geen enkele noodzaak moeilijke zinnen te gaan ontleden. Trouwens we mogen meteen omhoog

en dan maar zoeken naar 'de rechtse takken', u begrijpt het: de zijpaadjes!

We krijgen af te rekenen met veel hellend vlak, waardoor de indruk ontstaat dat de schoenen een stuk zwaarder zijn geworden sinds de vorige keer. Over de omgeving van de eerste kilometers kan ik kort zijn: uitsluitend bossen, op dat ene witte huisje na. Het enige dat ontbreekt tijdens deze wandeling is het rustgevende geluid van kabbelende beekjes; ook hier snakt de natuur naar nieuw water.

We komen nog langs een vijver en Joop probeert met een wijds gebaar aan te geven dat Aquabest, dat bij hem in de achtertuin ligt, bijna drie keer zo groot is.. Het is natuurlijk een afleidingsmanoeuvre, want hij weet geen raad met de aanduiding: dat we de vijver links moeten

laten liggen terwijl we er toch rechts langs mogen wandelen..!

We komen uiteindelijk op de helling die hoog boven Spa uittorent. Vroegere bewoners zijn daar voor eeuwig ten ruste gelegd in een prachtige aanschouwing over hun aardse paradijs.

Het vergt echter wel enige durf om op de steile flanken van deze heuvelrug de afdaling in een redelijk tempo aan te gaan.

Spa is natuurlijk bij iedereen bekend, en je zou kunnen veronderstellen dat wat goed was in het verleden ook blijft gedijen in de toekomst. Maar was de ramp, die het stadje trof in 1807, de aanleiding tot teruggang van de vorstelijke grandeur voor het stadje; dan zou het ook kunnen zijn dat kunstmatige ingrepen en kolossale bouwsels de intieme sfeer van het '7-urenpark', de magnifieke Galerij en het knusse Paviljoen zullen aantasten en Spa weldra zullen doen vervagen in vergetelheid.

Please, take picture.. en er blijft hoop..!

Op zo'n wandeldag als vandaag ontbreekt de tijd om de diverse monumenten in het park en de prachtige bouwwerken te bewonderen, laat staan op ontdekkingstocht te gaan in het watermuseum: 'Spa Monopole'. Omdat ik in de afdaling een beetje achterop ben geraakt, hebben Piet en Joop de stad al verkend en weten ze precies welke straat we moeten ingaan om de route te blijven

volgen. Bij een stoplicht staat plotseling een hele groep

van onze mensen te wachten. Hoe ze daar terecht zijn gekomen weten ze waarschijnlijk zelf ook niet, maar ze zaten in ieder geval niet op de helling achter of voor ons. We verlaten Spa via een stijgende weg en aan de aanpalende bouwwerken te zien heeft het verleden de bewoners geen windeieren gelegd! De torentjes in de lommerrijke omgeving zijn talloos. Ook zulke plekjes maken een Ardennenwandeling interessant.

Ver buiten de stad worden we ingehaald door een 'groepje Limburgers', met Tjeu in de gelederen. Ze willen de verloren tijd, door het koffiedrinken in Spa, inhalen en ze nemen nu de hellingen alsof het molshopen zijn!

Een splitsing met een andere GR staat uitstekend aangegeven en Toon heeft het in zijn begeleidingsbrief nog eens extra aangeduid, dus daar mogen we geen ver-gissing maken. Gelukkig valt ons ter plekke een geweldige puinhoop aan zwerfkeien op, wie kan ook vermoeden dat een drooggevalen rivierbedding het 'unieke herkenningspunt' van deze dag zal zijn!

In het volgende traject zit nogal wat klimwerk verstopt. Willem houdt het allemaal bij op zijn hoogtemeter en vaak moeten we 10 tot 15° verwerken. Het is wel een echte Ardennentocht vandaag! En, voor ik het vergeet te vermelden: de markering is uit de kunst!

Even is er ook wat open landschap met uitstekende vergezichten op landschappelijke juweeltjes, jammer dat je dat niet allemaal in één fotoshot kunt vatten! Trouwens, ik moet opletten dat ik niet te ver achter raak want de weg is dalende en de heren voor mij proberen ver voor het donker wordt thuis te zijn.

Op een bankje langs de weg zitten Ad Verbakel en zijn wandelmaatje -ik kan zo vlug het vrouwelijke equivalent van dat woordje niet vinden- te picknicken. Dat doet ons er aan denken dat we langzamerhand ook aan een pauze toe zijn.

We komen langs het dorpje Creppe, waar vanmorgen de overige wandelaars aan de laatste 20 km zijn begonnen. Die mensen hebben echte mazzel want voor hen resteren nog slechts 12 km tot Remouchamps, maar wel

één van de mooiste stukjes natuur in heel België..!

Van het dorpje Creppe zien we alleen de kerktoren en een lichtmast bij 'waarschijnlijk' het tennisveld, de rest ligt verscholen in een dal. Een eindje verderop passeren we een manege en even daarna dalen we af naar het volgende dorp, waar we al eens waren, maar toen een fatale vergissing maakten door de GR richting Remouchamps te gaan volgen, in plaats van Stavelot als einddoel te bereiken. Dat reisje heeft destijds waarschijnlijk elk eventueel positief budgettair resultaat voor dit jaar om zeep geholpen, maar we hadden er ook de nodige lol voor!

Voor we in Winanplanche komen, nemen we nu de tijd om het middagboterhammetje op te eten en even te rusten. Een en ander gebeurt op een stenen muurtje bij het plaatselijke riviertje, dat we zonder enig probleem met droge voeten kunnen doorwaden.

We zijn er nu op voorbereid, dus nemen we niet de meest voor de hand liggende markering naar La Reid, maar de enige echte route naar Remouchamps. En hier schuilt juist het gevaar in de aanduiding: richtingsborden naar plaatsen hebben geen functionele waarde bij het bewandelen van een GR of welk langeafstandspad dan ook! In ons geval is dus het richtingsbord naar La Reid het begin van het wandelpad naar onze eindbestemming! Degenen, die dat niet direct door hadden, zijn daarom in het plaatsje terecht gekomen dat vooralsnog niet voor hen bestemd was!

Een enkele aansporing om achteruit te kijken is verleidelijk, zeker als een weids panorama wordt aangekondigd. Maar, is het dan tevens niet frustrerend om in één oogopslag de zojuist bijna 3 uur durende wandel-

afstand in diezelfde blik te vangen?!

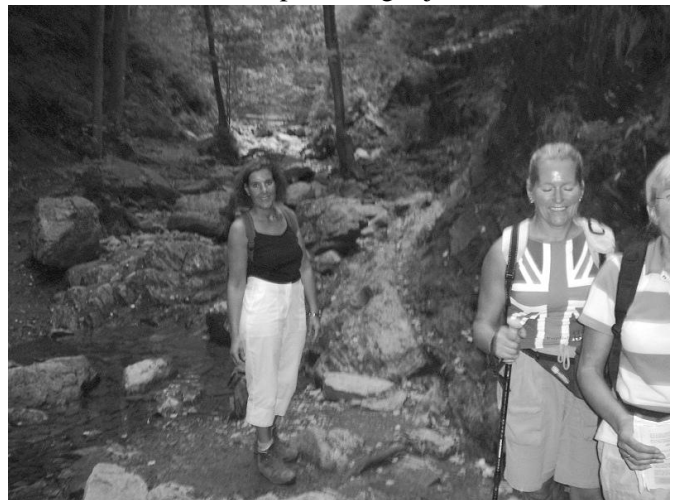
Lang blijven we ervan overtuigd dat we voor de goede richting hebben gekozen, maar als de vermoeide benen en de iets tegenvallende omgeving de overhand proberen te krijgen, menen we ons toch te herinneren dat bij ons vorige bezoek het landschap meer betovering bezat! Zouden we dan toch....?

Bij Piet en Joop is geen twijfel, het staat er immers: ..bij de ingang van eigendom 820 een grindweg nemen en op 90° naar links op gelijke hoogte tussen een weiland doorlopen. Ik voel met Ad Verbakel mee, hij zit daar op een bankje en kijkt meewarig naar een blaar op zijn

grote teen! Voor ons is Ad zijn ongemak evenzogoed een pleister op ons 'imago', want als Ad daar ook is, dan zitten we goed!

Elk jaargetijde geeft een wandeling in de Ardennen een andere uitstraling, een keus voor een wandeling door het gebied rond de Ninglingspo ligt bij mij in het voorjaar.

We beklimmen nu de ene na de andere heuvelrug en klauteren daarna over een smal, rotsig paadje dat op zijn beurt een bijna drooggevalen rivierbedding volgt. Vervallen bruggetjes en het paadje hoog langs de rotsachtige wand van de rivierbedding geven aan dat het water hier, in de natte periode, behoorlijk hoog kan staan. Nadat we zijn afgedaald, over in de rots uitgehakte treden, staan we plotseling bij het 'Bad van

Diana'. Ze is er vandaag niet, maar met de komst van het nieuwe water zal ook zij ontgetwijfeld haar plaats in het bad weer innemen.!

Dan links, dan rechts van de oever vervolgen wij ons pad door het dal. Op de plek, waar bij ons vorige bezoek nog een waterval voor een romantische achtergrond zorgde, neem ik nu even de tijd om de benen tot rust te laten komen. Dan verlaten we via een steile klim het dal om over de flank van de heuvelrug dichter bij ons einddoel te geraken. Stimulerend werkt het telefoontje van Dini dat we in de buurt van de soeppost

komen en als dan ook nog de 'Rots van Crahay' op-

doemt weten we dat het einddoel inderdaad niet ver meer is.

De verzorging heeft het tentje opgeslagen op een open plek in het bos, niet ver van het ons bekende restaurantje te Sedoz.

Piet, Willem en ik besluiten om hier de pijp aan Maarten te geven en met de bus verder naar het eindpunt te reizen. Joop doet in z'n eentje de laatste 3 kilometer over de bergflank naar het rendez-vous in Remouchamps. Terwijl we in Sedoz op het terras genieten van een dorstlessend drankje, komt Frans aangekuid van uit de richting Coö. In zijn voortvarendheid is hij al een hele poos geleden de markering van de GR 571 gaan

volgen. Nu is hij blij ons op het terrasje te treffen en de dorst wordt nogmaals geleest!

Als iedereen omstreeks 16.00 uur de sluitpost is gepasseerd, vertrekken we met z'n allen naar onze eindbestemming: een terrasje aan de oever van de Amblève. Er is nog voldoende tijd om even na te kaarten en dan voldaan huiswaarts te keren. Wij vestigden twee nieuwe records: iedereen op tijd binnen en we waren voor 20.00 uur thuis.!

Met dank aan: Toon, Jan, Frans, Jan en Dini. We treffen elkaar weer... op 25 oktober een zaterdag, zoals ook volgend jaar gebruikelijk zal zijn voor een gezellig dagje stappen in de Ardennen.

OLAT start haar nieuwe seizoenwandelingen op zondag 19 oktober te Eersel

Grenspark De Kempen is op zondag 19 oktober het decor voor de eerste wandeling in ons nieuwe wandelseizoen. De parkoersbouwers willen alvast iets los laten over de route die we gaan volgen.

Zo zullen de wandelaars die kiezen voor 10 km o.a. een bezoek brengen aan De Pan en Cartierheide.

De 15 km wandelaars gaan dan verder over het 'beroemde' stronkenpad en over de vlonders door het moeras.

De wandelaars op de 20 km gaan vervolgens over de Hapertse heide naar de beeldentuin bij 'Hof van Heden'. Ze wandelen daarna nog door de 'kolonies' en langs het Laarven.

Een verdere verkenning van het zogenaamde reservaat de Goorloop is weggelegd voor de wandelaars op de 30 km en degenen die de langste afstand van 40 km wandelen, plakken daar dan nog een rondje Weebosch aan vast.

Zoals u ziet is de keuze weer enorm en u zult zeker genieten op de paadjes die op de bekende OLAT-manier met elkaar zijn verbonden. Vanaf 07.30 uur tot 09.30 uur kunt u inschrijven op de 40 en 30 km. Deelnemers op de 20, 15 en 10 km mogen starten vanaf 09.00 uur tot 12.30 uur. **OLAT-leden wij zien u graag op zondag 19 oktober.**

PROGRAMMA OLAT

1e tocht 37e winterserie

zondag 19 oktober

Café-zaal 't Vierspan, Eikenburg 1, te EERSEL

08.00 uur - 09.30 uur 40 en 30 km

09.00 uur - 12.30 uur 20, 15, 10 km

informatie bij: Marinus van Roosmalen ☎ 0413-475467

Clubreis: zaterdag 25 oktober dagwandeling van Eupen naar Botrange

Informatie bij: Toon van Wordragen ☎ 0495-537775

ANBO loopt het Vennekespad

De bond van 50 plussers gaat 12 dagwandelingen maken op het Vennekespad. Een rondweg door Zuidelijk Brabant.

Informatie over startplaats en tijd bij:
Letty van der Horst, ☎ 013-5802296

De ideale plek voor fantastische wandel, outdoor en wintersport vakanties

Info op www.letouriste.com
06.53523900/0033.450741861

Autobedrijf stienen someren

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi-/en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf

5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon: 0493-493111
Telefax : 0493-494824

CAFE-BILJARD
FEESTZAAL
DU COMMERCE

Elly en Twan
Tel. 040-2062019
Langstraat 8 - LEENDE

Bruiloften
Koffietafels
Recepties
Feestavonden
Warm/koud
buffet

KOM WANDELEN IN TSJECHIE

Goed gemarkeerde wandelroute's in het Nederlands.
Verblijf in hotel, appartement of op camping
Hollandse gastvrijheid, maar Tsjechische prijzen.

Vernerovice 131 Vernerovice bij Broumov
Info: www.aktief.cz
Tel: + 420 491 582 138 Tel: 06.12236194